קִצּוּר כְּלָלֵי לְשׁוֹן עִבְרִי

ABRÉGÉ

DE LA

GRAMMAIRE HÉBRAÏQUE,

A L'USAGE

DES ÉLÈVES ISRAÉLITES

DES ÉCOLES PRIMAIRES

PAR

LE RABBIN S. DREYFUSS.

Deuxième Édition.

MULHOUSE.
IMPRIMERIE J. P. RISLER.
1842.

6
2-b
42

6 2 b 42

II 11
6 6
D G

Digitized by Google

קִיצוּר כְּלָלֵי לְשׁוֹן עִבְרִי

ABRÉGÉ

DE LA

GRAMMAIRE HÉBRAÏQUE,

A L'USAGE

DES ÉLÈVES ISRAÉLITES

DES ÉCOLES PRIMAIRES

DE MULHOUSE;

PAR

LE RABBIN S. DREYFUSS.

BIBLIOTECA ROMA VITTORIO EMANUELE

Deuxième Édition.

MULHOUSE,
IMPRIMERIE DE J. P. RISLER.
1842.

Digitized by Google

AVANT-PROPOS.

Il y a long-temps que le besoin de livres élémentaires pour l'enseignement religieux israélite a été reconnu par toutes les personnes qui, par leur position, ont été appelées à prendre part à cet enseignement. Jusqu'aujourd'hui les livres que d'ordinaire on mettait entre les mains des enfants, ont été ou trop incomplets (comme nos livres de religion écrits en français), ou trop compliqués (comme ceux qu'on emploie en Allemagne).

Cette remarque est également à faire pour les grammaires hébraïques. Cependant si la méthode et la concision sont nécessaires quelquepart, c'est à coup sûr pour l'étude de la langue hébraïque. Dans toute bonne école israélite, l'étude de cette langue est aussi nécessaire que celle de l'allemand ou du français; car, nos prières étant faites, dans tout l'univers, en hébreu, il est aussi essentiel, pour le jeune israélite, de connaître la langue dans laquelle il doit parler à Dieu, que celles dont il se sert pour parler à ses semblables. L'enseignement de l'hébreu doit donc, à juste titre, être considéré comme l'élément de tout enseignement religieux. Là où cette étude est négligée, l'instituteur et le rabbin manquent au premier de leurs devoirs, qui consiste à faire apprendre à la jeunesse confiée à leur direction tout ce qu'elle doit savoir pour ne pas rester au-dessous

de la dignité de l'homme. Mais puisque, pour toutes les autres langues que l'on pourrait, au besoin, apprendre par l'usage, l'on se sert de grammaires méthodiques et d'exercices pour l'application des règles, à plus forte raison en devrait-il être de même pour l'hébreu, qui dans l'esprit d'un grand nombre de personnes, n'est considéré que comme accessoire, et auquel par conséquent on croit devoir ne consacrer que peu de temps.

Sans doute, il ne s'agit pas de faire de tous nos élèves des hébraïsants, sachant se servir de cette langue comme de la langue maternelle ; mais toujours importe-t-il que chacun comprenne au moins à fond ses prières et les parties de l'E. S. qui sont lues sans commentaires dans nos synagogues.

Il faut donc, en classe, n'enseigner de cette langue que les principes élémentaires du discours, sans se soucier du dédale de règles qui remplissent d'ordinaire nos grammaires hébraïques. Il faut encore que ces élémeuts soient enseignés d'après la méthode employée pour les autres langues, et que les mêmes notions générales de grammaire soient appliquées pour l'une et l'autre de ces langues, afin de mener de front l'étude de la langue nationale et de l'hébreu.

Le présent ouvrage, fruit d'une expérience de dix ans, ne renferme que les notions les plus indispensables, arrangées d'après la méthode employée pour l'étude des langues dans nos écoles. Les thèmes et le petit vocabulaire, ajoutés à la fin de l'ouvrage, peuvent servir de premier livre de lecture que les élèves ont à étudier dans la 6e et la 7e année. Parvenu à cet âge, l'élève connaissant déjà les dix parties du discours, et sa mémoire étant enrichie d'un grand nombre de mots, il peut, en ne consacrant plus qu'une heure par jour à l'étude

de l'hébreu, traduire successivement les parties historiques du Pentateuque et les prières.

Dans la rédaction du présent ouvrage, nous avons dû avoir égard à une autre considération, à celle du bon marché. Le manque d'ordre et par suite de progrès que l'on remarque ordinairement dans cette partie de l'enseignement, provient de l'opposition que les parents mettent à acheter les livres nécessaires, vû leur prix élevé. Nous avons donc cherché, en mettant le plus de concision possible dans notre rédaction, à établir cet abrégé au même prix que tous les autres ouvrages élémentaires d'une étendue égale.

Nous croyons rendre un véritable service à toutes les écoles israélites de France, par la publication de cet ouvrage élémentaire, et nous osons compter sur le concours de MM. les rabbins et instituteurs, pour le faire introduire dans toutes les écoles, pour faciliter et propager une connaissance dont seule dépend, dans l'avenir, la dignité de notre culte extérieur.

Déjà le comité supérieur de l'instruction primaire de l'arrondissement d'Altkirch, appréciant ces motifs, a classé ce livre parmi les ouvrages élémentaires à mettre entre les mains des enfants, et a décidé qu'il serait introduit dans toutes les écoles israélites de cet arrondissement.

Digitized by Google

ALPHABET HÉBREU.

ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
zayin',	vav,	hé,	daleth,	guimel,	beth,	aleph,
נ	מ	ל	כ	י	ט	ח
noun',	mem',	lamed,	caph,	yod,	teth,	'heth,
ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס
tav,	schin',	resch,	koph,	tsadi,	pé,	ayin,	samech,

Lettres finales.

ץ	ף	ן	ם	ך
tsadi final,	pé final,	noun' final,	mem' final,	caph final.

NOTIONS PRÉLIMINAIRES. כְּלָלִי הַנִּקּוּד·

§. 1er. Les vingt-deux lettres qui composent l'alphabet hébraïque, ne forment des syllabes que par l'adjonction de divers points, qui servent de voyelles.

Ces points sont au nombre de dix, dont cinq sont longues, et cinq brèves.

Longues : 1re אָ a קָמַץ ; 2e אִי i חִירֵק גָּדוֹל ; 3e אֵי é צֵירֵי ; 4e אוֹ au חוֹלָם ; 5e אוּ ou שׁוּרֵק·

Brèves : 1re אַ a פַּתָּח ; 2e אִ i חִירֵק קָטָן ; 3e אֶ e סֶגוֹל ; 4e אָ o קָמַץ חָטָף ; 5e אֻ u קִבּוּץ·

§. 2. Les lettres ponctuées de voyelles longues forment par elles-mêmes des syllabes, qui sont appelées *syllabes simples ;* tandis que celles ponctuées de voyelles brèves ne forment des syllabes qu'en y ajoutant d'autres lettres sans voyelles ; ces syllabes sont dites *composées.* Ainsi, une syllabe est simple, lorsque, outre la lettre ponctuée de la voyelle, il n'y en a plus d'autres qui soient sensibles ; elle est au contraire composée lorsque plusieurs lettres sensibles n'ont qu'une seule voyelle :

אָב , רָם , יִצְ , הָק , כִּי , נָה , עֹה , אָ·

§. 3. Les quatre lettres ״י , ״ן , ״ה , ״א , quand elles sont immédiatement précédées de voyelles longues, deviennent muettes, c'est-à-dire insensibles dans la prononciation, mais de la manière suivante seulement : א après toutes les voyelles, ה après komatz, cholam et zéré, י après zéré et chirick, ן après cholam et schuruk.

§. 4. Les lettres qui n'ont pas de voyelles sont ponctuées de

schva, deux points placés verticalement l'un sur l'autre : signe qui indique que la lettre sous laquelle il se trouve doit être lue soit avec la voyelle précédente (dans ce cas, le schva est appelé *nach* נַח), soit avec la voyelle qui suit, et le schva est appelé נָע. Cependant les lettres qui sont à la fin des mots n'ont point de schva : לְמִשְׁפְּחוֹת.

Remarque. Les quatre lettres ע״, ה״, ח״, א״ ne peuvent jamais être ponctuées de schva-naa simple ; mais l'on ajoute à ce schva une des trois voyelles komatz, pathach ou ségol, et alors, selon celle de ces trois voyelles qui se trouve employée, il s'appelle חֲטָף סֶגוֹל, חֲטַף פַּתָּח, חֲטַף קָמֵץ.

§. 5. On place quelquefois dans le cœur de la lettre un point, qu'on appelle *daguasch* דָּגֵשׁ. Il y a deux espèces de daguasch : 1° דָּגֵשׁ חָזָק, point indiquant que la lettre dans laquelle il se trouve doit être prononcée comme si elle était double, par exemple : הַיָּד qu'on lit comme s'il y avait הַיְּיָד ; לַבַּיִת comme לַבְּיִת ; בַּגָּן comme בַּגָּגָן.

2° דָּגֵשׁ קַל indiquant un changement de valeur dans la prononciation de la lettre même. Les six lettres ב״ ג״ ד״ כ״ פ״ ת״ sont seules susceptibles de ce point. Sans le point, elles sont lues avec l'aspiration, de sorte que le ב est équivalent à bh, ג à gh, ד à dh, כ à ch, פ à ph, ת à th, et avec le point elles sont simplement b, g, d, c, p, t. Ce daguasch-kal n'est jamais placé que dans la première lettre d'un mot ou après un schva נַח ; le daguasch חָזָק au contraire n'est placé qu'immédiatement après une voyelle brève, non suivie de lettre sensible ou schva נַח. Les cinq lettres א״ ה״ ח״ ע״ ר״ ne peuvent recevoir aucun daguasch, et lorsqu'elles devraient être précédées immédiatement d'une voyelle brève, on change la brève en une voyelle longue correspondante, comme אֹרָאֶת.

§. 6. Outre les voyelles, il y a encore d'autres points, tels que les accents toniques נְגִינוֹת. Ils servent à prolonger le son des voyelles au-dessus desquelles ils se trouvent. Ainsi, moyennant l'accent, une voyelle brève obtient la valeur d'une longue, et une voyelle longue, celle de longue et brève, l'accent étant un demi-ton ajouté. L'usage principal des toniques est de faire connaître la liaison des différens membres de la phrase, mais ils sont tellement compliqués, qu'on doit dispenser les commençans de les apprendre. Il suffit de savoir que le plus souvent ils sont placés sur des voyelles longues qui sont suivies de schva נָח, et sur des brèves qui n'en sont pas suivies; hors ces cas, ils sont ordinairement placés sur la voyelle finale du mot (ultième), et c'est une נְגִינָה מִלְּרַע; quand ils sont placés sur la pénultième, ils forment des מִלְּעֵיל.

§. 7. Les lettres, en général, sont divisées en trois espèces :

1° *Radicales* שָׁרָשִׁיוֹת : toutes les ving-deux lettres peuvent l'être.

2° *Serviles* שְׁמוּשִׁיוֹת : les onze lettres אית'ן מ ש ה ו כ ל ב seules peuvent le devenir ; elles sont placées dans les noms et les verbes, avant ou après la racine, pour marquer les idées accessoires et pour servir de préposition.

3° *Paragogiques* נוֹסָפִיוֹת ajoutées uniquement pour l'euphonie de la diction.

DES DIFFERENTES PARTIES DU DISCOURS חֶלְקֵי הַדִּבּוּר

Le Substantif, Nom שֵׁם

§. 8. Dans chaque substantif il faut remarquer : 1° le genre, 2° le nombre, et 3° le cas.

1° Le substantif peut être ou masculin זָכָר ou féminin נְקֵבָה. La plupart des substantifs non terminés en ה sont du genre masculin, la syllabe ה étant le signe caractéristique du genre féminin pour tous les mots variables. Cependant il y a quelques substantifs qui font exception, et qui, quoique non terminés en ה, sont néanmoins du genre féminin, comme אֶבֶן pierre; c'est donc uniquement par les autres mots variables qui s'y rapportent qu'on apprend à connaître d'une manière certaine le genre d'un nom.

2° Le substantif est ou au singulier יָחִיד ou au pluriel רַבִּים. On connaît le pluriel par la terminaison, qui est, pour le masculin -ִים, pour le féminin וֹת ou יוֹת; il y a une terminaison particulière pour le pluriel des objets doubles de leur nature, qui est -َיִם, comme יָדַיִם les mains, רַגְלַיִם les pieds, מִסְפָּרַיִם des ciseaux.

3° Le substantif peut se trouver dans différens cas, selon qu'il est sujet, régime direct ou indirect.

Le substantif est séparé נִפְרָד ou lié avec un autre substantif נִסְמָךְ. Dans la phrase : Dieu parla à Moïse, le sujet Dieu est au נִפְרָד, puisqu'il n'est pas complété par un autre substantif; le Dieu des Hébreux parla à Moïse : le substantif Dieu est au נִסְמָךְ parce qu'il est complété directement par un autre substantif.

Le mot au נִסְמָךְ est ponctué différemment de celui au נִפְרָד

דָּבָר parole, au נִסְמָךְ fait דְּבַר parole de, et au pluriel דְּבָרִים paroles ou נִסְמָךְ fait דִּבְרֵי paroles de; בַּיִת maison, בֵּית הַמֶּלֶךְ maison du roi; זָקֵן vieillard, זִקְנֵי הָעָם les anciens du peuple.

Mais comme le changement des voyelles au נִסְמָךְ diffère selon les différentes voyelles du נִפְרָד, les grammairiens ont donné des paradigmes pour chaque espèce de substantif ayant même nombre de lettres et mêmes voyelles. Ces paradigmes sont appelés מִשְׁקָלִים et, pour plus de facilité, ils ont pris le mot פָּעַל pour type de toutes les combinaisons, trois lettres qui indiquent la racine de chaque mot, comme on le verra par le tableau suivant :

	יָחִיד		רַבִּים		
מִשְׁקָל	נִפְרָד	נִסְמָךְ	נִפְרָד	נִסְמָךְ	
פָּעַל 1er	דָּבָר	דְּבַר	דְּבָרִים	דִּבְרֵי	parole.
פָּעַל 2e	גָּמָל	גְּמַל	גְּמַלִּים	גִּמְלֵי	chameau.

D'après l'un de ces paradigmes se changent tous les mots qui ont trois lettres et deux kametz ; exemple :

זָהָב · בָּשָׂר · אָבָק · חָכָם ·

פָּעַל	זָקֵן	זְקַן	זְקֵנִים	זִקְנֵי	vieillard.
פָּעִיל	נָגִיד	נְגִיד	נְגִידִים	נְגִידֵי	prince.
פָּעוֹל	גָּדוֹל	גְּדוֹל	גְּדוֹלִים	גְּדוֹלֵי	grand.
פָּעָל	עֵנָב	עֲנַב	עֲנָבִים	עִנְבֵי	raisin.
פָּעָל	סֵפֶר	סֵפֶר	סְפָרִים	סִפְרֵי	livre.
פָּעָל	מֶלֶךְ	מֶלֶךְ	מְלָכִים	מַלְכֵי	roi.
פַּעַל	בַּעַל	בַּעַל	בְּעָלִים	בַּעֲלֵי	époux.
פָּעוֹל	אֵזוֹר	אֵזוֹר	אֲזוֹרִים	אֲזוֹרֵי	ceinture.
פּוֹעָל	עוֹלָם	עוֹלַם	עוֹלָמִים	עוֹלְמֵי	monde.
פָּעֵל	קֹדֶשׁ	. . .	קְדָשִׁים	קָדְשֵׁי	objet saint.

פּוּעָל	עוּגָב	עוּגַב	עוּגָבִים	עוּגְבֵי	orgues.
פְּעָל	כְּתָב	כְּתַב	כְּתָבִים	כְּתָבֵי	écrit.
פְּעִיל	גִּבּוֹר	. . .	גִּבּוֹרִים	גִּבּוֹרֵי	maitre.
פְּעָל	זְמַן	. . .	זְמַנִּים	זְמַנֵּי	époque.
פַּעַל 1er	גַּנָּב	גַּנַּב	גַּנָּבִים	גַּנָּבֵי	voleur.
פַּעַל 2e §5	חָרָשׁ	חָרַשׁ	חָרָשִׁים	חָרָשֵׁי	artisan.
פַּעַל 3e	גֶּחָל	גַּחַל	גֶּחָלִים	גַּחֲלֵי	charbon.
פָּעִיל	כַּבִּיר	כַּבִּיר	כַּבִּירִים	כַּבִּירֵי	fort.
פְּעָל	כִּכָּר	כִּכַּר	כִּכָּרִים	כִּכָּרֵי	quintal.
פְּעֵל	עִוֵּר	. . .	עִוְּרִים	עִוְּרֵי	aveugle.
פָּעוֹל	גִּבּוֹר	. . .	גִּבּוֹרִים	גִּבּוֹרֵי	héros.
פְּעָלָה	צְדָקָה	צִדְקַת	צִדְקוֹת	צִדְקוֹת	vertu.
פְּעִילָה	אֲבִידָה	אֲבִידַת	אֲבִידוֹת	. . .	perte.
פְּעִילָה	נְגִינָה	נְגִינַת	נְגִינוֹת	. . .	chant.
פְּעוֹלָה	חֲגוֹרָה	חֲגוֹרַת	חֲגוֹרוֹת	. . .	ceinture.
פְּעוּלָה	בְּתוּלָה	בְּתוּלַת	בְּתוּלוֹת	. . .	vierge.
פַּעֲלָה	נַעֲרָה	נַעֲרַת	נַעֲרוֹת	. . .	jeune fille.
פָּעֲלָה	חָכְמָה	חָכְמַת	חָכְמוֹת	. . .	sagesse.
פַּעֲלָה	כַּפָּרָה	כַּפָּרַת	כַּפָּרוֹת	. . .	rémission.
פְּעֶלֶת	אִגֶּרֶת	. . .	אִגְּרוֹת	אִגְּרוֹת	lettre.
פְּעֻלּוּת	כִּבְדוּת	. . .	כִּבְדוּוֹת	. . .	fardeau.
פַּעֲלוּת	מַלְכוּת	. . .	מַלְכוּוֹת	. . .	empire.
פְּעָלָן	מִגְדָּן	מִגְדַּן	מִגְדָּנוֹת	מִגְדָּנֵי	cadeau.
מִפְעָלָה	מִלְחָמָה	מִלְחֶמֶת	מִלְחֲמוֹת	מִלְחֲמוֹת	guerre.

Remarques.

1° Par le tableau précédent, l'on voit qu'il y a des mots de trois, de quatre et quelquefois de cinq ou de six lettres, dont trois seulement sont radicales, lesquelles sont désignées dans le type (משקל) par les lettres פעל, les lettres האמנתיו,

que nous avons vu quelquefois précéder ou suivre la racine, sont des serviles.

3° Tous les mots qui ont un même nombre de lettres, ponctuées des mêmes voyelles, se déclinent d'après le type (משקל).

3° D'après le tableau précédent, on voit que le נסמך se forme en changeant communément le פתח et קמץ en שוא et quelquefois en חירק; le חולם reste quelquefois invariable, et par fois se change en קמץ; pour le pluriel, en changeant en outre la syllabe ־ים en ־..; pour le féminin sing., en changeant le ה final en ־ת; le pluriel, le plus souvent reste le même au נפרד et au נסמך.

4° Si la seconde voyelle est longue, la première, si c'est קמץ, פתח ou צירי est changée en שוא; et la seconde, si c'est une de ces mêmes voyelles longues, est changée en brève. Si la seconde voyelle est brève, le mot reste invariable; il en est de même le plus souvent des voyelles חירק, חולם et מלאפום.

5° Il existe d'autres mots où il manque quelquefois une ou deux lettres de la racine, qui sont remplacées par un דגש (§ 5), dont le génitif נסמך est formé d'après les mêmes règles que dans les mots réguliers. Dans ces mots il n'y a de difficile que de savoir la lettre qui manque, ce que l'usage seul peut apprendre.

משקל	נפרד	נסמך	נפרד	נסמך	
מָעָל	מַטָּע	מַטַּע	מַטָּעִים	מַטָּעֵי	plante.
מַעֲלָה	מַתָּנָה	מַתְּנַת	מַתָּנוֹת	מַתְּנוֹת	cadeau.

Dans ces mots c'est נ la première radicale qui manque; la racine étant נטע et נתן.

משקל	נפרד	נסמך	נפרד	נסמך	
מוֹעָל	מוֹדָע	מוֹדַע	מוֹדָעִים	מוֹדָעֵי	un connu.
מוֹעֵל	מוֹקֵשׁ	. . .	מוֹקְשִׁים	מוֹקְשֵׁי	piège.

Dans ces mots, c'est י la première radicale qui manque.

פֶּל	עֵד		עֵדִים	עֵדֵי	témoin.
פִּיל	אִישׁ		אֲנָשִׁים	אַנְשֵׁי	homme.
פַּע	בֵּן	בֶּן	בָּנִים	בְּנֵי	fils.
פֶּה	שֶׂה		שִׂיִּים	שִׂיֵּי	agneau.
פָּע	אָב	אַב	אָבוֹת	אֲבוֹת	père.
פָּה	אֵם		אִמָּהוֹת	אִמָּהוֹת	mère.
פִּלָּה	אִשָּׁה	אֵשֶׁת	נָשִׁים	נְשֵׁי	femme.
פָּל	אָח	אֲחִי	אַחִים	אֲחֵי	frère.

Des autres cas (Déclinaisons).

§. 9. Les autres cas correspondant au régime indirect, le génitif excepté, et au régime direct sont exprimés, en hébreu comme en français, par des prépositions entières, placées devant le nom, ou par des prépositions contractées jointes au nom (affixe).

אֶל séparé — לְ affixe correspond au rég. indir. *datif* à, pour.

בְּתוֹךְ » — בְּ affixe, correspond au *datif* ou *accus.* dans, en.

כַּאֲשֶׁר » — כְּ affixe, correspond au rég. dir. *accusatif* comme.

מִן » — מִ affixe, correspond au rég. indir. *ablatif* de.

אֶת séparé est mis devant les mots au régime direct, *accusatif*.

Nominatif. sujet, un roi	מֶלֶךְ	des rois	נוֹשֵׂא הַמִּשְׁפָּט מְלָכִים
Sujet constr. d'un roi	מֶלֶךְ	de rois	נִסְמָךְ מַלְכֵי
Dat. rég. indir. à un roi	לְמֶלֶךְ	à des rois	יַהַם שֶׁאֵלָיו לִמְלָכִים
Ablat. rég. ind. d'un roi	מִמֶּלֶךְ	de rois	יַהַם שֶׁמִּמֶּנּוּ מִמְּלָכִים
Accusatif. rég. dir. un roi	מֶלֶךְ	des rois	יַחַם הַפָּעוּל מְלָכִים
Compar. comme un roi	כְּמֶלֶךְ	c. des rois	הַדִּמְיוֹן כְּמְלָכִים
Causatif. par un roi	בְּמֶלֶךְ	par des rois	בְּמְלָכִים

Nominatif. un jardin	גַּן	des jardins	גַּנִּים
Sujet constr. d'un jardin de	גַּן	des jardins	גַּנֵּי
Datif. à un jardin de	לְגַן	à des jardins	לְגַנִּים
Ablatif. d'un jardin de	מִגַּן	des jardins	מִגַּנִּים
Accusatif. un jardin	גַּן	des jardins	גַּנִּים
Compar. comme un jardin	כְּגַן	comme des jardins	כְּגַנִּים
Caus. par, avec un jardin	בְּגַן	par, avec des jardins	בְּגַנִּים
Nominatif. un pays	אֶרֶץ	des pays	אֲרָצוֹת
Sujet constr. d'un pays de	אֶרֶץ	des pays	אַרְצֵי
Datif. à un pays de	לְאֶרֶץ	à des pays	לְאַרְצֵי
Ablatif. d'un pays de	מֵאֶרֶץ	des pays	מֵאַרְצֵי
Accusatif. un pays	אֶרֶץ	des pays	אַרְצֵי
Comp. comme un pays	כְּאֶרֶץ	comme des pays	כְּאַרְצֵי
Causatif. en pays	בְּאֶרֶץ	en pays	בְּאַרְצֵי

REMARQUES.

1° Par le tableau précédent, l'on voit que toutes les prépositions, jointes au substantif, à l'exception de l'ablatif, sont ponctuées de שוא, lorsque le mot commence par une voyelle, et de חירק lorsqu'il commence par un שוא; que le מ ablatif est ponctué de חירק, suivi de daguasch, lorsque la lettre en est capable, et de צירי, lorsque la lettre suivante est une des cinq א ה ע ה ר (§. 5).

2° Le נסמך pouvant également se trouver dans tous les cas, est décliné avec les prépositions, comme le נפרד.

3° Lorsque le mot a l'article, on peut ou rejeter ce dernier, et alors les prépositions, l'ablatif excepté, prennent le פתח, ou conservent l'article, et alors les prépositions conservent leur שוא, comme dans l'exemple suivant :

Nomin. le roi	הַמֶּלֶךְ	les rois	הַמְּלָכִים
Datif. au roi	לַמֶּלֶךְ	aux rois	לַמְּלָכִים
Ablatif. du roi	מֵהַמֶּלֶךְ	des rois	מֵהַמְּלָכִים
Accusat. le roi	הַמֶּלֶךְ	les rois	אֶתהַמְּלָכִים
Compar. comme le roi	כַּמֶּלֶךְ	comme les rois	כַּמְּלָכִים
Causatif. par le roi	בַּמֶּלֶךְ	par les rois	בַּמְּלָכִים

Autre manière.

Nominatif. le roi	הַמֶּלֶךְ	les rois	הַמְּלָכִים
Datif. au roi	לְהַמֶּלֶךְ	aux rois	לְהַמְּלָכִים
Ablatif. du roi	מֵהַמֶּלֶךְ	des rois	מֵהַמְּלָכִים
Accusatif le roi	אֶתהַמֶּלֶךְ	les rois	אֶתהַמְּלָכִים
Comp. comme le roi	כְּהַמֶּלֶךְ	comme les rois	כְּהַמְּלָכִים
Causatif. par le roi	בְּהַמֶּלֶךְ	par les rois	בְּהַמְּלָכִים

De l'article ה הַיְדִיעָה.

§. 10. La syllabe הַ, suivie de דגש חוק, est employée pour l'article déterminé, pour tous les genres et tous les nombres, comme : הַשָּׁמַיִם, le ciel ; הַמְּלָכִים, les rois ; הַשִּׁפְחָה, la servante ; הַגָּן, le jardin ; הַפֵּרוֹת, les fruits.

Remarques.

1° Si la lettre qui suit l'article est une des 5 lettres ר, ע, ה, ה, א, qui ne prennent pas de דגש, au lieu de הַ, on écrit הָ, et הֶ, si la lettre suivante est ponctuée de קמץ. הָאֶבֶן הָאִישׁ. הֶחָרֵשׁ הֶהָכָם.

2° Il faut distinguer le ה article du ה servant de signe d'interrogation ou d'interjection; ce dernier, qui est également joint au mot, est ponctué de חטף פתח, et seulement de simple פתח, lorsque la lettre suivante a un שוא, comme : הַשּׁוּלְחָן, הַיּוֹפֶלֶא, הַגַּם, הַבְּרָכָה.

3° Si le mot avec l'article est précédé d'une préposition, on peut rejeter le ה article, et porter le פתח sous la préposition בַּשָּׁמַיִם, dans le ciel, pour בְּהַשָּׁמַיִם.

4° Le ה article est supprimé devant les substantifs en construction נִסְמָךְ, חֻקֵּי אֱלֹהִים, les lois de Dieu.

5° Si le substantif est accompagné d'un adjectif, le ה article est répété devant le nom et devant l'adjectif; ex. הַבַּיִת הַגָּדוֹל, la grande maison.

De l'adjectif שֵׁם תֹּאַר.

§. 11. La formation de l'adjectif, pour le féminin et le pluriel se fait de la même manière que le substantif (§. 8); on ajoute ָה pour le féminin singulier, ִים pour le masc. plur., ות pour le fém. pluriel; exemple גָּדוֹל grand, גְּדוֹלָה, grande, גְּדוֹלִים grands, גְּדוֹלוֹת grandes; קָטָן, petit, קְטַנָּה, קְטַנִּים, קְטַנּוֹת.

Le נסמך des adjectifs est formé également comme celui des noms.

Remarques.

1° On se sert de préférence des substantifs dont les adjectifs sont formés, pour les joindre aux noms en forme de נִסְמָךְ, pour exprimer l'idée de l'adjectif, comme בִּגְדֵי קֹדֶשׁ, pour בְּגָדִים קְדֹשִׁים, vêtements saints; אִישׁ מִלְחָמָה, homme

de guerre ; בְּחוֹזֶק יָד, pour בְּיָד חֲזָקָה ; d'une main forte, אַבְנֵי גָזִית ; pierres de taille, בֶּן שְׁלֹשִׁים, un homme de 30 ans.

2° Les degrés de comparaison sont exprimés par des prépositions. Le comparatif de supériorité est exprimé par la préposition מִן ou מִ, placée devant la chose à laquelle on compare : מָתוֹק מִדְּבַשׁ, plus doux que le miel ; מַר מִמָּוֶת, plus amer que la mort. Le superlatif est exprimé par la préposition בַּ, ajoutée au mot qui est au superlatif, comme הַיָּפָה בַּנָּשִׁים, la plus belle des femmes ou d'entre les femmes.

Des noms de nombre שֵׁם הַמִּסְפָּר.

§. 12. Il y a deux espèces de noms de nombre :
1° Nombres cardinaux יְסוֹדִי, comme אֶחָד un, שְׁנַיִם deux.
2° Nombres ordinaux סִדּוּרִי, מִסְפָּר, רִאשׁוֹן, שֵׁנִי.

Des nombres cardinaux מִסְפָּר יְסוֹדִי.

	נקבה		זכר
	נסמך נפרד		נסמך נפרד
1	אַחַת אֶחָת	1	אַחַד אֶחָד
2	שְׁתֵּי שְׁתַּיִם	2	שְׁנֵי שְׁנַיִם
3	שְׁלֹשׁ שָׁלֹשׁ	3	שְׁלוֹשֶׁת שְׁלֹשָׁה
4	אַרְבַּעַת אַרְבַּע	4	אַרְבַּעַת אַרְבָּעָה
5	חֲמֵשֶׁת חָמֵשׁ	5	חֲמִשֶׁת חֲמִשָּׁה
6	שֵׁשֶׁת שֵׁשׁ	6	שִׁשֶּׁת שִׁשָּׁה
7	שִׁבְעַת שֶׁבַע	7	שִׁבְעַת שִׁבְעָה
8	שְׁמוֹנַת שְׁמוֹנֶה	8	שְׁמוֹנַת שְׁמוֹנָה
9	תִּשַׁע תִּשְׁעַת תֵּשַׁע	9	תִּשְׁעַת תִּשְׁעָה

10	עֲשָׂרֶת	עָשָׂר	עֶשְׂרֵת עֲשָׂרָה
11	אַחַת עַשְׂתֵּי	עֶשְׂרֵה	אֶחָד עַשְׂתֵּי עָשָׂר
12	שְׁתֵּי שְׁתֵּים	עֶשְׂרֵה	שְׁנֵי שְׁנֵים עָשָׂר
13	שְׁלֹשׁ	»	שְׁלוֹשָׁה »
14	אַרְבַּע	»	אַרְבָּעָה »
15	חֲמֵשׁ	»	חֲמִשָּׁה »
16	שֵׁשׁ	»	שִׁשָּׁה »
17	שְׁבַע	»	שִׁבְעָה »
18	שְׁמוֹנֶה	»	שְׁמוֹנָה »
19	תְּשַׁע	»	תִּשְׁעָה »

עֶשְׂרִים וְאֶחָד 21 ou אֶחָד וְעֶשְׂרִים 20, עֶשְׂרִים
שִׁשִּׁים 60, חֲמִשִּׁים 50, תִּשְׁעִים 90, מֵאָה 100, אַרְבָּעִים 40, שְׁלֹשִׁים 30,
שִׁבְעִים 70, שְׁמוֹנִים 80,
מָאתַיִם 200, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת 500, etc., אֶלֶף 1000.
אַלְפַּיִם 2000, חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים 5000.

Remarques.

1° On voit que de trois à six, les nombres masculins prennent la terminaison fém., et les nombres fém. celle qui convient au genre masculin; mais de dix et plus loin, cette anomalie disparait. On voit encore que de dix à vingt, les unités sont toujours placées avant les dixaines et liées sans la ו conjonction.

2° Lorsque les nombres sont précédés de l'article, on peut indistinctement placer celui-ci devant l'unité ou la dixaine; ex. les douze hommes, שְׁנֵים הָעָשָׂר אִישׁ; les onze הָאַחַת עֶשְׂרֵה; les douze pierres, שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה הָאֲבָנִים.

Des nombres ordinaux, מִסְפָּר סִדּוּרִי

נקבה		זכר	
יחידה	רבות	יחיד	רבים
רִאשׁוֹנָה	רִאשׁוֹנוֹת	רִאשׁוֹן	רִאשׁוֹנִים
שֵׁנִית	שְׁנִיּוֹת	שֵׁנִי	שְׁנִיִּים
שְׁלִישִׁית	שְׁלִישִׁיּוֹת	שְׁלִישִׁי	שְׁלִישִׁיִּים
רְבִיעִית	רְבִיעִיּוֹת	רְבִיעִי	רְבִיעִיִּים
חֲמִשִׁית	חֲמִשִׁיּוֹת	חֲמִישִׁי	חֲמִישִׁיִּים
שִׁשִּׁית	שִׁשִּׁיּוֹת	שִׁשִּׁי	שִׁשִּׁיִּים
שְׁבִיעִית	שְׁבִיעִיּוֹת	שְׁבִיעִי	שְׁבִיעִיִּים
שְׁמִינִית	שְׁמִינִיּוֹת	שְׁמִינִי	שְׁמִינִיִּים
תְּשִׁיעִית	תְּשִׁיעִיּוֹת	תְּשִׁיעִי	תְּשִׁיעִיִּים
עֲשִׂירִית	עֲשִׂירִיּוֹת	עֲשִׂירִי	עֲשִׂירִיִּים

Remarques

1° A partir du nombre dix, on se sert des nombres cardinaux, en les faisant précéder soit par l'article ה, comme בַּשָּׁנָה הָאַחַתעֶשְׂרֵה, la onzième année, soit par une préposition, comme בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם, le 17me jour.

2° On se sert aussi des lettres de l'alphabet, pour indiquer les nombres. Les dix premières lettres désignent les nombres jusqu'à dix; les dix suivantes désignent les dixaines jusqu'à cent; les quatre dernières désignent, savoir : ק, 100; ר, 200; ש, 300; ת, 4000.

Des Pronoms, שֵׁם הַגּוּף וְהַכִּנּוּיִים

15. Pronoms personnels, sujet : שֵׁם הַגּוּף נוֹשֵׂא

אָנֹכִי ou אֲנִי, je, moi; אַתָּה, m., אַתְּ, fém. tu; הוּא, il; הִיא, elle.

אֲנַחְנוּ nous; אַתֶּם, m. אַתֶּן, vous; הֵם, ils; הֵן, elles.

Les pronoms personnels ne sont ordinairement employés, dans les verbes, qu'au présent; rarement dans un autre temps.

§ 14. Pronoms personnels à l'accusatif, יַחַס הַפָּעוּל.

אֹתִי, moi, me; אֹתְךָ m. אֹתָךְ f. toi, אֹתוֹ le אֹתָהּ elle; אֶת

Pl. אֹתָנוּ, nous; אֶתְכֶם m. אֶתְכֶן f., vous; אֹתָם, les; אֹתָן, elles, les.

§. 15. Pronoms personnels au datif, יַחַס שֶׁאֵלָיו.

S. אֵלַי, לִי ou אֵלַי לִי, me, à moi; אֵלֶיךָ, לְךָ m. אֵלַיִךְ לָךְ, te, à toi; לָהּ אֵלֶיהָ f., à elle; אֵלָיו, לוֹ, à lui.

Pl. אֵלֵינוּ לָנוּ } à nous; אֲלֵיכֶם m. לָכֶם m. אֲלֵיכֶן f. לָכֶן f. } à vous

אֲלֵיהֶם m., אֲלֵיהֶן f., à eux.

לָהֶם m. לָהֶן f., à elles.

Datif résultant de la préposition אֵת, עִם, עַל et בְּ.

§. 16.

S. אִתִּי, avec moi; אִתְּךָ m., אִתָּךְ f., avec toi; אִתּוֹ, avec lui, אִתָּהּ, avec elle.

Pl. אִתָּנוּ, avec nous; אִתְּכֶם m., אִתְּכֶן f., avec vous. אִתָּם, avec eux; אִתָּן, avec elles.

S. עִמִּי, avec moi; עִמְּךָ m., עִמָּךְ f., avec toi; עִמּוֹ, avec lui; עִמָּהּ, avec elle.

Pl. עִמָּנוּ, avec nous; עִמְּכֶם m. עִמָּכֶן f. avec vous; עִמָּם, avec eux; עִמָּן, avec elles.

S. עָלַי, sur moi; עָלֶיךָ m. עָלַיִךְ f., sur toi; עָלָיו, sur lui; עָלֶיהָ, sur elle.

Pl. עָלֵינוּ, sur nous; עֲלֵיכֶם m. עֲלֵיכֶן f. sur vous; עֲלֵיהֶם, s. eux; עֲלֵיהֶן, sur elles.

S. בִּי, en moi; בְּךָ m., בָּךְ f., en toi; בּוֹ en lui; בָּהּ, en elle.

Pl. בָּנוּ, en nous; בָּכֶם m. בָּכֶן f., en vous; בָּהֶם, en eux; בָּהֶן, en elles.

§. 17. Pronoms personnels à l'ablatif, יַחַס שֶׁמִּמֶּנּוּ.

S. מִמֶּנִּי, de moi; מִמְּךָ m., מִמֵּךְ f., de toi; מִמֶּנּוּ, de lui; מִמֶּנָּה, d'elle.

Pl. מִמֶּנּוּ, de nous; מִכֶּם m., מִכֶּן f., de vous; מֵהֶם, d'eux; מֵהֶן, d'elles.

Pronoms personnels au comparatif, יַחַס הַדִּמְיוֹן.

S. כָּמוֹנִי, comme moi; כָּמוֹךָ m., כָּמוֹךְ f., comme toi; כָּמוֹהוּ, comme lui; כָּמוֹהָ, comme elle.

Pl. כָּמוֹנוּ, comme nous; כְּמוֹכֶם m., כְּמוֹכֶן f., comme vous. כְּמוֹהֶם, comme eux; כְּמוֹהֶן, comme elles.

Des Pronoms possessifs, כִּנּוּי הַקִּנְיָן.

§. 18. L'idée de possession s'exprime, en hébreu, de deux manières, soit en se servant du pronom personnel au datif et en répétant l'objet possédé par le pronom relatif, אֲשֶׁר, comme הַבַּיִת אֲשֶׁר לִי, ma maison (la maison qui est à moi); soit en ajoutant, selon les différentes personnes qui possèdent, une ou deux des lettres ם, י, ן, כ, ה. Ainsi, pour exprimer la première personne, on ajoute י, אישי, mon mari; pour la 2e personne masc., ךָ; 2e p. f., ךְ; pour la 3e personne masc., וֹ; 3e p. f., הָ. Pour les personnes au pluriel, on ajoute נוּ, כֶם כֶן, הֶם הֶן.

Lorsque l'objet possédé est au pluriel, on ajoute יִ, יֶךָ, יֵךְ, יוֹ - יָהּ - יָו - יֵנוּ - יכֶם - יכֶן - יהֶם - יהֶן.

Exemple :

דָּבָר, parole; דְּבַר, parole de; דְּבָרִי, ma parole; דְּבָרְךָ דְּבָרֵךְ, ta parole; דְּבָרוֹ, sa parole; דְּבָרָהּ, sa parole; דְּבָרֵנוּ, notre parole; דְּבַרְכֶם, votre parole; דְּבַרְכֶן, votre parole; דְּבָרָם דְּבָרָן, leur parole.

Pl. דְּבָרַי, דְּבָרֶיךָ, דְּבָרֶיךָ, דְּבָרָיו, דְּבָרֶיהָ
paroles, de mes par. tes (m.) tes (f.) ses (m.) ses (f.)
דְּבָרֵינוּ, דְּבָרֵיכֶם, דְּבָרֵיכֶן, דְּבָרֵיהֶם, דְּבָרֵיהֶן

S. מִצְוָתִי, מִצְוָתְךָ, מִצְוָתֵךְ, מִצְוָתוֹ, מִצְוָתָהּ
commandement mon, ton, son,
מִצְוָתֵנוּ, מִצְוָתְכֶם, מִצְוָתְכֶן, מִצְוָתָם, מִצְוָתָן
notre, votre, leur.

Plur. מִצְוֹתַי, מִצְוֹתֶיךָ, מִצְוֹתֵיךְ, מִצְוֹתָיו, מִצְוֹתֶיהָ
commandemens mes, tes, ses,
מִצְוֹתֵינוּ, מִצְוֹתֵיכֶם, מִצְוֹתֵיכֶן, מִצְוֹתֵיהֶם, מִצְוֹתֵיהֶן
nos, vos, leurs.

S. מַלְכִּי, מַלְכְּךָ, מַלְכֵּךְ, מַלְכּוֹ, מַלְכָּהּ
מַלְכֵּנוּ, מַלְכְּכֶם, מַלְכְּכֶן, מַלְכָּם, מַלְכָּן
מַלְכֵיכֶם, מַלְכֵיכֶן, מַלְכֵינוּ, מַלְכֶיהָ, מַלְכָיו, מַלְכֵיךָ
מַלְכֵיהֶן, מַלְכֵיהֶם.

Des Pronoms démonstratifs, כִּנּוּי הָרוֹמֵז.

§. 19. זֶה, celui-ci; זֹאת, celle-ci; אֵלֶּה, ceux-ci, celles-ci; הַלָּזוּ, הַלָּזוֹ, celles-là; הַזֹּאת, celle-là.

En joignant à ces pronoms les différentes prépositions, forme les cas : אֶת זֶה, accusatif, celui-ci; אֶת זֹאת, celle-ci; מִזֶּה, מִזֹּאת, de celui, celle-là; כְּזֶה, כְּזֹאת, לָזֶה, בָּזֶה.

Pl. אֶת אֵלֶּה, מֵאֵלֶּה, כָּאֵלֶּה, בָּאֵלֶּה.

Du Pronom relatif, כִּנּוּי הַמְּצָרֵף.

§. 20. C'est le mot invariable אֲשֶׁר qui exprime tous les

pronoms relatifs, pour exprimer les différens cas; ce n'est pas à le pronom, mais au mot qui le suit qu'on ajoute la préposition; comme : dans la maison duquel אֲשֶׁר בְּבֵיתוֹ; du jardin duquel nous avons parlé אֲשֶׁר מִגַּנּוֹ דִּבַּרְנוּ; אֲשֶׁר לוֹ auquel; אֲשֶׁר אוֹתוֹ lequel; אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ duquel; אֲשֶׁר כָּמוֹהוּ comme lequel.

Des pronoms interrogatifs כִּנּוּי הַשְּׁאֵלָה

§. 21. מִי lequel, laquelle, lesquelles; מָה quoi.

En y joignant les prépositions, on forme également les cas. מִי, אֵתְמִי, לְמִי, שֶׁלְּמִי, מִמִּי, בְּמָה, בַּמָּה.

Des verbes פְּעָלִים

§. 22. Il y a trois espèces de verbes : 1° verbes complets שְׁלֵמִים; 2° verbes défectueux חֲסֵרִים, et 3° verbes reposans נָחִים.

Chaque verbe est susceptible d'être conjugué de sept manières; de là on a formé sept conjugaisons. Chaque conjugaison peut avoir sept temps; savoir : l'infinitif, l'impératif, le futur, le participe actif, le participe passif, le présent et le passé.

§. 23. Un verbe est régulier, lorsque, dans tous les temps, se trouvent les trois lettres sensibles de la racine קטל קשר.

Première conjugaison קַל.

La première conjugaison exprime l'idée la plus simple du verbe, sans autre acception accessoire; elle répond souvent aux verbes neutres français, comme l'on verra ci-après :

Infinitif מִקְטוֹל

קָטוֹל ou קְטֹל tuer; בִּקְטֹל en tuant; כִּקְטֹל lorsqu'il tuait; לִקְטֹל pour tuer ou à tuer; מִקְּטֹל de tuer.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Impératif צִוּוּי

קְטֹל m. קִטְלִי f. tue ; קִטְלוּ m. קִטְלֶנָה f. tuez.

Futur עָתִיד

Sing.		Plur.	
אֶקְטֹל	je tuerai	נִקְטֹל	nous tuerons
f. תִּקְטְלִי תִּקְטֹל	tu tueras	f. יִקְטְלוּ תִּקְטֹלְנָה	vous tuerez
יִקְטֹל תִּקְטֹל	il, elle tuera	יִקְטְלוּ תִּקְטֹלְנָה	ils, elles tueront.

Remarques.

1° L'infinitif et l'impératif sont toujours semblables ; le futur en est formé, en y ajoutant les quatre préfixes אי ת ן ponctués de חירק, à l'exception de א, qui a סגל.

2° Si le verbe est neutre ou intransitif, au lieu de חולם, on met פתח sur la deuxième radicale du futur אֶרְכַּב. Le פתח est surtout mis, lorsque la dernière radicale est une lettre gutturale אהעח, comme אֶשְׁמַע ; אֶשְׁלַח.

3° Dans le style historique, pour exprimer le passé, on se sert du futur, auquel on ajoute la conjonction וַ avec דגש dans la lettre suivante, et וָ lorsque la lettre suivante est une des cinq א ה ח ע ר ; comme וַיֹּאמֶר il disait, וָאֹמַר et je disais.

Passé עָבַר

Sing.		Plur.	
קָטַלְתִּי	j'ai tué	קָטַלְנוּ	nous avons tué
f. קָטַלְתָּ קָטַלְתְּ	tu as tué	f. קְטַלְתֶּם קְטַלְתֶּן	vous avez t.
קָטַל קָטְלָה	il, elle a tué	קָטְלוּ	ils, elles ont tué

Remarque. On peut se servir du passé, pour exprimer le futur, en ajoutant au commencement la conjonction וְ :

וְאָהַבְתָּ tu aimeras ; וְשָׁמַעְנוּ et nous écouterons.

Participe actif בֵּינוֹנִי פּוֹעֵל

קוֹטֵל קוֹטֶלֶת ou קוֹטְלָה קוֹטְלִים קוֹטְלוֹת tuant.

Participe passif בֵּינוֹנִי פָּעוּל

קָטוּל קְטוּלָה קְטוּלִים קְטוּלוֹת tué, tuée, tués, tuées.

En ajoutant à ces deux participes les pronoms personnels, selon les différens genres et nombre, on forme du premier un présent actif, du second un présent passif, comme :

אֲנִי קוֹטֵל je tue, אני קוֹטְלָה f. אַתֶּן קוֹטְלוֹת vous tuez, הֵם קְטוּלִים ils sont tués.

Deuxième conjugaison נִפְעַל

§. 24. La deuxième conjugaison exprime l'idée du passif; le signe caractéristique en est נ, placé devant la racine, et comme נ est une lettre qui s'élide facilement, on le remplace par un דגש, placé dans la première radicale.

Infinitif מָקוֹר

הִקָּטֵל être tué; בְּהִקָּטֵל en étant tué, לְהִקָּטֵל pour être tué, כְּהִקָּטֵל comme être tué, מֵהִקָּטֵל d'être tué.

Remarque. Dans ce temps, le נ est élidé et remplacé par le דגש placé dans la première radicale; la préposition מ est ponctuée de צירי, parce que le ה n'est pas susceptible de דגש.

Impératif צִוּוּי

הִקָּטֵל sois tué, הִקָּטְלִי sois tuée, הִקָּטְלוּ soyez tués, הִקָּטֵלְנָה soyez tuées.

Futur עָתִיד

אֶקָּטֵל יִקָּטֵל תִּקָּטֵל תִּקָּטְלִי תִּקָּטֵל נִקָּטֵל תִּקָּטְלוּ תִּקָּטֵלְנָה יִקָּטְלוּ.

Je serai, tu seras, il sera tué, etc.

Passé עָבַר

נִקְטַלְנוּ נִקְטָלָה נִקְטַל נִקְטַלְתָּ נִקְטַלְתָּ נִקְטַלְתִּי
נִקְטַלְתֶּן נִקְטַלְתֶּם נִקְטְלוּ

J'ai été tué, tu as été tué, -e, il a été tué, elle a été tuée, nous avons été tués, etc.

Participe בְּנוּנִי

נִקְטָל étant tué, נִקְטָלָה tué, נִקְטָלִים tués, נִקְטָלוֹת tuées.

On remarque 1° qu'il n'y a pas de participe passé; 2° que le participe présent est formé de la 3e personne m. s. du passé, dont la voyelle brève est changée en longue; 3° que l'impératif et l'infinitif sont semblables, et que le futur en est formé, en y ajoutant les serviles אי תן.

Troisième conjugaison פִּעֵל

§. 25. Cette conjugaison est employée, pour indiquer que l'action est faite avec plus de force et d'énergie; ou encore lorsque le verbe est suivi immédiatement d'un régime direct; ou lorsque la première conjugaison n'a exprimé que l'action neutre, comme אָבַד disparaître, אִבֵּד perdre quelqu'un. Le signe caractéristique en est le דגש, placé dans la 2e radicale. Lorsque la 2e radicale est une des lettres אהעחר, la voyelle brève est changée en longue, פתח en קמץ, הירק en צירי, שורק en קובץ.

Infinitif מָקוֹר		*Impératif* צִוּוּי		*Futur* עָתִיד	
קַטֵּל	tuer quelqu'un	קַטֵּל	tue quelqu'un	אֲקַטֵּל	Je tuerai quelqu'un
בְּקַטֵּל		קַטְּלִי		תְּקַטֵּל תְּקַטְּלִי	
—		קַטְּלוּ		יְקַטֵּל תְּקַטֵּל	
—		קַטֵּלְנָה		נְקַטֵּל	
מְקַטֵּל				תְּקַטְּלוּ תְּקַטֵּלְנָה יְקַטְּלוּ	

Passé		*Participe présent.*		*Participe passé.*	
קִטַּלְתִּי	J'ai tué quelqu'un.	מְקַטֵּל	tuant quelqu'un.	מְקֻטָּל	étant tué.
קִטַּלְתָּ קִטַּלְתְּ		מְקַטֶּלֶת		מְקֻטָּלָה	
קִטֵּל קִטְּלָה		מְקַטְּלִים		מְקֻטָּלִים	
קִטַּלְנוּ		מְקַטְּלוֹת		מְקֻטָּלוֹת	
קִטַּלְתֶּם — תֶּן					
קִטְּלוּ					

On observera que toutes les serviles employées pour cette conjugaison sont ponctuées de שוא.

Autre exemple :

בָּרֵךְ	bénir.	בָּרֵךְ	bénis.	אֲבָרֵךְ	Je bénirai.
בָּרֵךְ		בָּרְכִי		תְּבָרֵךְ תְּבָרְכִי	
בָּרֵךְ		בָּרְכוּ		יְבָרֵךְ תְּבָרֵךְ	
בָּרֵךְ		בָּרֵכְנָה		נְבָרֵךְ	
מְבָרֵךְ				תְּבָרְכוּ יְבָרְכוּ / תְּבָרֵכְנָה	

בֵּרַכְתִּי	J'ai béni.	מְבָרֵךְ	bénissant.	מְבֹרָךְ	béni.
בֵּרַכְתָּ בֵּרַכְתְּ		מְבָרֶכֶת		מְבֹרֶכֶת	
בֵּרֵךְ בֵּרְכָה		מְבָרְכִים		מְבֹרָכִים	
בֵּרַכְנוּ		מְבָרְכוֹת		מְבֹרָכוֹת	
בֵּרַכְתֶּם — תֶּן					
בֵּרְכוּ					

Quatrième conjugaison פִּעֵל

§. 26. Cette conjugaison exprime le passif de la précédente; elle a pour caractère distinctif le דגש dans la seconde radicale; elle n'a ni participe actif, ni impératif; les mêmes observations relativement au דגש et aux lettres serviles, comme pour la précédente.

Infinitif.		*Futur.*		*Passé.*		*Participe.*	
קְטֹל	être tué.	אֶקְטַל	Je serai tué.	קְטַלְתִּי	j'ai été tué.	קָטֹל	étant tué.
בְּ —		תִּקְטַל — טְלִי		קְטַלְתָּ קְטַלְתְּ		— לָה	
—		יִקְטַל תִּקְטַל		קְטַל קְטָלָה		— לִים	
— לְ		נִקְטַל		קְטָלְנוּ		— לוֹת	
מִקְטַל		תִּקְטְלוּ / תִּקְטֹלְנָה (י — ו)		קְטַלְתֶּם תֶּן / קְטָלוּ			

Comme le premier passif נִפְעַל, les autres passifs forment leur participe de la 3e pers. s. m. du passé, en en changeant la brève en longue.. Autre exemple :

בּוֹרַךְ	être béni.	אֲבֹרַךְ	je serai béni.	בֹּרַכְתִּי	j'ai été béni.
בְּבוֹרַךְ		תְּבֹרַךְ תְּבֹרְכִי		בֹּרַכְתָּ בֹּרַכְתְּ	
— לְ		יְבֹרַךְ תְּבֹרַךְ		בֹּרַךְ בֹּרְכָה	
—		נְבֹרַךְ		בֹּרַכְנוּ	
מְבֹרַךְ		תְּבֹרְכוּ / תְּבֹרַכְנָה (יְבֹרְכוּ)		בֹּרַכְתֶּם בֹּרַכְתֶּן / בֹּרְכוּ	

Participe. béni בָּרוּךְ, בְּרוּכָה, בְּרוּכִים, בְּרוּכוֹת.

Cinquième conjugaison.

§. 27. Cette conjugaison se forme, en ajoutant à la racine du verbe la syllabe הַ ou הִ, dans tous les temps qui ne commencent pas par une lettre servile, et en mettant י après la deuxième radicale; elle exprime l'idée complexe de faire faire l'action principale par un autre : הַשְׁמִיר faire garder.

Infinitif		*Impératif*		*Futur*	
מָקוֹר	faire tuer,	צִוּוּי	fais tuer.	עָתִיד	je ferai tuer,
הַקְטִיל ou הַקְטֵל		הַקְטִיל		אַקְטִיל	
בְּהַקְטֵל		הַקְטִילִי		תַּקְטִיל — לִי	
—		הַקְטִילוּ		יַקְטִיל תַּקְטִיל	
— לְ		הַקְטִילְנָה		תַּקְטִילוּ / תַּקְטִלְנָה (יַקְטִילוּ)	
מַהְקְטֵל					

Passé.		*Participe présent.*		*Partic. passé.*	
הִקְטַלְתִּי	j'ai fait tuer.	מַקְטִיל	faisant tuer.	מָקְטָל	
הִקְטַלְתָּ הִקְטַלְתְּ		— לָה		— לָה	
הִקְטִיל הִקְטִילָה		— לִים		— לִים	
הִקְטַלְנוּ		— לוֹת		— לוֹת	
— קְטַלְתֶּם — תֶּן					
הִקְטִילוּ					

Sixième conjugaison הָפְעַל

§. 29. Cette conjugaison exprime quelquefois le passif de la précédente, en ce sens, que l'on a été forcé, engagé ou décidé à faire faire l'action par un autre, mais le plus souvent elle a la même signification que les 2 autres passifs, et, comme la 5e, elle a le ה placé avant la racine pour caractère distinctif, ponctué quelquefois de קמץ et quelquefois de שורק.

Infinitif.		*Futur.*		*Passé.*	
הָקְטֵל	être forcé de faire tuer.	אָקְטַל	je serai	הָקְטַלְתִּי	j'ai été
—		תָּקְטַל תָּקְטָלִי		— לְתָּ — לְתְּ	
—		יָקְטַל תָּקְטַל		— ל — לָה	
—		נָקְטַל		— לְנוּ	
— מ		תָּקְטְלוּ תָּקְטַלְנָה		— לְתֶם — תֶּן	
		— י		הָקְטְלוּ	

Participe forcé de faire tuer הָקְטָלוֹת — לִים — לָה הָקְטָל

Septième conjugaison הִתְפַּעֵל

§. 29. Cette conjugaison exprime le verbe dans le sens de l'action réfléchie; elle a pour caractère distinctif l'adjonction de la syllabe הִתְ avant la racine, aux trois temps de l'infinitif, de l'impératif et du passé; de la syllabe מִתְ aux participes, et de אֶתְ au futur. Elle se conjugue du reste entièrement comme la troisième conjugaison.

Infinitif.		*Impératif.*		*Futur.*
הִתְקַטֵּל		הִתְקַטֵּל		אֶתְקַטֵּל
בְּהִתְ —	se tuer.	לִי —	tue toi.	תִּתְקַטֵּל תִּתְקַטְּלִי
כְּהִתְ —		לוּ —		יִתְקַטֵּל תִּתְקַטֵּל
לְהִתְ —		לְנָה —		נִתְקַטֵּל
מֵהִתְ —				תִּתְקַטְּלוּ) תִּתְקַטֵּלְנָה יִתְקַטְּלוּ)
				je me tuerai.

Passé.		*Participe présent.*	
הִתְקַטַּלְתִּי	je me suis tué.	מִתְקַטֵּל	se tuant.
הִתְקַטַּלְתָּ הִתְקַטַּלְתְּ		מִתְקַטֶּלֶת	
הִתְקַטֵּל הִתְקַטְּלָה		מִתְקַטְּלִים	
הִתְקַטַּלְנוּ		מִתְקַטְּלוֹת	
הִתְקַטַּלְתֶּם הִתְקַטַּלְתֶּן			
הִתְקַטְּלוּ			

Remarque. Si la première radicale est ש ou ס, elle est placée entre le ה et le ת de la première syllabe, et le ת prend nécessairement le דגש קל. Ainsi, du verbe שָׁמַר le הִתְפַּעֵל fait הִשְׁתַּמֵּר au lieu de הִתְשַׁמֵּר. Si la première radicale est צ, elle est de même placée entre le ת et le ה de la syllabe première; mais dans ce cas le ת se change en ט, comme de צָדַק on fait הִצְטַדֵּק.

§. 30. Les trois lettres החע ne sont susceptibles d'avoir un שוא נח à la fin du mot qu'après un פתח; c'est pourquoi le קמץ ou סגל, qui devrait les précéder, est changé en פתח comme וַיָּנַח pour וַיָּנָח, פְּרַח pour פְּרָח; lorsqu'une des quatre voyelles חולם, שורק, חירק ou צירי les précède, on change le שוא en פתח, qui est lu comme s'il

était précédé de י ou ן avec lequel le פתח est lu. Ces sortes de פתח sont appelés גנובה; ainsi שכח est lu comme s'il y avait שְׁכוֹח, הִשְׁכִּיחַ comme s'il y avait הִשְׁכִּייחַ. De là se présente une irrégularité dans les verbes qui sont terminés par une de ces trois lettres gutturales החע, comme l'on va voir ci-après.

Infinitif. מִשְׁכַּח לִשְׁכַּח כִּשְׁכַּח בִּשְׁכַּח שָׁכַח

Impératif. שְׁכַחְנָה שִׁכְּחוּ שִׁכְּחִי שְׁכַח

Futur. נִשְׁכַּח תִּשְׁכַּח יִשְׁכַּח תִּשְׁכְּחִי תִּשְׁכַּח אֶשְׁכַּח
תִּשְׁכְּחוּ יִשְׁכְּחוּ

1r. *Participe* שׁוֹכְחוֹת שׁוֹכְחִים שׁוֹכֶחֶת שׁוֹכֵחַ

2e. *Participe* שְׁכוּחוֹת שְׁכוּחִים שְׁכוּחָה שָׁכוּחַ

Des verbes défectifs. חֲסֵרִים

§. 31. Elision de la 1re radicale נ חִסְרֵי פ נ.

Lorsque la 1re lettre radicale du verbe est נ, cette lettre s'élide toutes les fois qu'elle est précédée d'une lettre servile non ponctuée de שוא, et est remplacée par un דגש qu'on place dans la 2e radicale; c'est pourquoi on appelle ces verbes défectifs. Elle s'élide encore lorsqu'elle devrait être ponctuée de שוא. Du reste ces verbes, ainsi que ceux qui vont suivre, présentant encore d'autres irrégularités, sont, par cette raison, appelés verbes irréguliers.

קל Première conjugaison

מָקוֹר	צִוּוּי	עָתִיד	עָבַר	פּוֹעֵל	פָּעוּל
approcher.	approche.	j'approcherai.	j'ai approché.	approchant.	approché.
נָגֹשׁ	גֵּשׁ	אֶגַּשׁ	נָגַשְׁתִּי	נוֹגֵשׁ	נָגוּשׁ
גֶּשֶׁת	גְּשִׁי	תִּגַּשׁ	— תָּ	נוֹגֶשֶׁת	— שָׁה
בְּגֶשֶׁת	גְּשׁוּ	תִּגְּשׁוּ	— תֶּם	נוֹגְשִׁים	— שִׁים
כְּגֶשֶׁת	גְּשֶׁנָה	תִּגַּשְׁנָה	נָגְשָׁה	נוֹגְשׁוֹת	- שׁוֹת
לָגֶשֶׁת			נָגַשְׁנוּ		
מִגֶּשֶׁת		אֶפּוֹל	-תֶּם - תֶּן		
			נָגְשׁוּ		

נִפְעַל 2e conjugaison.

הִנָּגֵשׁ	הִנָּגֵשׁ	אֶנָּגֵשׁ	נִגַּשְׁתִּי	נִגָּשׁ	
— נִגְעַל	— נִגְשִׁי	תִּנָּגֵשׁ	נִגַּשְׁתָּ -תְּ	נִגָּשָׁה	
—	— נִגְשׁוּ	— נִגְשִׁי	נִגַּשׁ -שָׁה	נִגָּשִׁים	
—	הִנָּגְשְׁנָה	יִנָּגֵשׁ	נִגַּשְׁנוּ	נִגָּשׁוֹת	
— מִ		תִּנָּגֵשׁ	- תֶּם -תֶּן		
		נִנָּגֵשׁ	נִגְּשׁוּ		
		תִּנָּגְשְׁנָה			

être approché. sois approché. je serai approché. j'ai été approché. j'ai été approché

Les 3e et 4e conjugaisons n'ayant de serviles que ponctuées de שוא, ne donnent lieu à aucune élision, et sont réguliers.

הִפְעִיל 5e conjugaison.

faire approcher.	fais approcher.	je ferai approcher.	j'ai fait approcher.
הַגֵּשׁ	הַגֵּשׁ	אַגִּישׁ	הִגַּשְׁתִּי
— נִגְעַל	הַגִּישִׁי	תַּגִּישׁ -שִׁי	— תָּ — תְּ
—	הַגִּישׁוּ	יַגִּישׁ תַּגִּישׁ	הִגִּישׁ — שָׁה
—		נַגִּישׁ	הִגַּשְׁנוּ
— מִ	הַגִּישְׁנָה	תַּגִּישׁוּ / תַּגִּישְׁנָה / יַ —	תֶּם — תֶּן / הִגִּישׁוּ

faisant מַגִּישׁ מַגִּישָׁה מַגִּישִׁים מַגִּישׁוֹת
מֻגָּשׁ מֻגָּשָׁה מֻגָּשִׁים מֻגָּשׁוֹת

הָפְעַל 6e conjugaison.

מקור	עתיד	עבר	בינוני
הֻגַּשׁ	אֻגַּשׁ	הֻגַּשְׁתִּי	הֻגָּשׁ
הֻגַּשְׁתִּי	תֻּגַּשׁ תֻּגְּשִׁי	הֻגַּשְׁתָּ -תָּ	הֻגָּשָׁה
הֻגַּשְׁתָּ	יֻגַּשׁ תֻּגַּשׁ	-שׁ הֻגְּשָׁה	הֻגָּשִׁים
הֻגַּשְׁתָּ	נֻגַּשׁ	הֻגַּשְׁנוּ	הֻגָּשׁוֹת
הֻגַּשְׁתֶּם	תֻּגְּשׁוּ / יֻגְּשׁוּ תֻּגַּשְׁנָה	-תֶּם -תֶּן הֻגְּשׁוּ	

être forcé de faire appr — je serai — j'ai été — ayant été

Remarque. Le נ, troisième radicale, est également sujet à s'élider, s'il est ponctué de שוא ; ainsi, le verbe נָתַן se conjugue comme il suit : נָתַתִּי j'ai donné, pour נָתַנְתִּי, נָתַתָּ, נָתַתְּ tu as donné, נָתְנוּ נְתַתֶּם נָתַנוּ נָתְנָה נָתַן.

Des verbes reposans נָהִי פ א

§. 32. Les lettres א ה ח ע ne pouvant être ponctuées de שוא simple (§. 4), ni de דגש, les verbes qui commencent par une de ces lettres, offrent quelques irrégularités, et donnent lieu à une conjugaison à part qu'on appelle נחי פא

קַל

מקור	צווי	עתיד	עבר
אָכֹל	אֲכֹל	אֹכַל	אָכַלְתִּי
בְּאָכוֹל	אִכְלִי	תֹּאכַל תֹּאכְלִי	-תָּ -לְתְּ
בַּאֲכֹל	אִכְלוּ	יֹאכַל תֹּאכַל	אָכַל אָכְלָה
לֶאֱכוֹל	אֲכֹלְנָה	נֹאכַל	אָכַלְנוּ
מֵאֲכוֹל		תֹּאכְלוּ / יֹאכְלוּ תֹּאכַלְנָה	אֲכַלְתֶּם- תֶּן אָכְלוּ

manger. — mange. — je mangerai. — j'ai mangé.

mangeant אֹכֵל אֹכֶלֶת אֹכְלִים אֹכְלוֹת

mangé אָכוּל אֲכוּלָה אֲכוּלִים אֲכוּלוֹת

נפעל

עבר	עתיד	צווי	מקור
נֶאֱכַלְתִּי	אֵאָכֵל	הֵאָכֵל	הֵאָכֵל
נֶאֱכַלְתָּ-לְתָּ	תֵּאָכֵל תֵּאָכְלִי	הֵאָכֵל הֵאָכְלִי	בְּהֵאָכֵל
נֶאֱכְלָה —	יֵאָכֵל תֵּאָכֵל	הֵאָכְלוּ	כְּהֵאָכֵל
נֶאֱכַלְנוּ	נֵאָכֵל	— נֵאָכְלָה	לְהֵאָכֵל
נֶאֱכַלְתֶּם-תֶּן	תֵּאָכְלוּ / תֵּאָכַלְנָה / יֵאָכְלוּ		מֵהֵאָכֵל
נֶאֱכְלוּ			

je serai mangé. — sois mangé. — être mangé.

j'ai été mangé.

פעול étant mangé נֶאֱכָל נֶאֱכָלָה נֶאֱכָלִים נֶאֱכָלוֹת

Les 3e, 4e et 7e sont entièrement régulières.

הפעיל

עתיד	צווי	מקור
אַאֲכִיל	הַאֲכֵל	הַאֲכִיל
תַּאֲכִיל תַּאֲכִילִי	הַאֲכִילִי	בְּהַאֲכִיל
יַאֲכִיל תַּאֲכִיל	הַאֲכִילוּ	כְּהַאֲכִיל
נַאֲכִיל	הַאֲכַלְנָה	לְהַאֲכִיל
תַּאֲכִילוּ / תַּאֲכַלְנָה / יַאֲכִילוּ		מֵהַאֲכִיל

je ferai manger. — fais manger. — faire manger.

פועל	פועל	עבר
מַאֲכָל	מַאֲכִיל	הֶאֱכַלְתִּי
מְאֻכָּלֶת	מַאֲכִילֶת	הֶאֱכַלְתָּ הֶאֱכַלְתְּ
מְאֻכָּלִים	מַאֲכִילִים	הֶאֱכִיל הֶאֱכִילָה
מְאֻכָּלוֹת	מַאֲכִילוֹת	הֶאֱכַלְנוּ
		הֶאֱכַלְתֶּם תֶּן
		הֶאֱכִילוּ

faisant manger. — j'ai fait manger.

הפעל

הָאָכַל	אֶאֱכַל	הָאֲכַלְתִּי	הָאָכָל
—	תָּאֲכַל תָּאֲכָלִי	הָאֲכַלְתָּ הָאֲכַלְתְּ	-לָה
—	יָאֲכַל תָּאֲכַל	הָאֲכַל הָאֲכָלָה	-לִים
—	נָאֲכַל	הָאֲכַלְנוּ	-לוֹת
—	תָּאֲכַלְנָה { תָּאֲכָלוּ יָאֲכָלוּ	הָאֲכַלְתֶּם — ן הָאֲכָלוּ	étant mangé.
être mangé.	je serai mangé.	j'ai été mangé.	

Remarque. Les verbes qui commencent par une des trois autres lettres gutturales ע ה ח n'offrent d'autres exceptions qu'au futur, où les serviles prennent quelquefois סגל, quelquefois פתח; la première radicale, par conséquent, doit être ponctuée ou de חטף סגל ou de חטף פתח, comme :

יֶחֱבָץ נַחֲרוֹג יַחֲלוֹף תַּעֲבוֹר אֶעֱבוֹר

Des reposans נחי פ י

§ 33. Lorsque la première radicale du verbe est י, elle donne lieu à plusieurs exceptions : le י est quelquefois insensible, quelquefois changé en ן et d'autres fois élidé.

Ces verbes ont deux types, d'après l'un desquels les autres se conjuguent.

1er *type d'après* ילד קל

מקור	צווי	עתיד	עבר	פועל
יָלוֹד לֶדֶת	לֵד	אֵלֵד אֵדַע	יָלַדְתִּי	יוֹלֵד
מִלֶּדֶת	לִדִי	תֵּלֵד תֵּלְדִי	יָלַדְתָּ — תְּ	—דָה
—	לִדוּ	יֵלֵד תֵּלֵד	יָלַד יָלְדָה	—דִים
—	לִדְנָה	נֵלֵד	יָלַדְנוּ	—דוֹת
—	רַע-עֲנָה	תֵּלַדְנָה { תֵּלְדוּ יֵלְדוּ	יָלַדְתֶּם תֶּן יָלְדוּ	engendrant.
engendrer.	engendre.	je engendrerai.	j'ai engendré.	

יָלוּד יְלוּדָה יְלוּדִים יְלוּדוֹת פעול étant engendré.

2e *type* קל ינק

עבר	עתיד	צווי	מקור
יָנַקְתִּי	אֵינַק	יְנַק	יָנֹק יְנוֹק
יָנַקְתָּ יָנַקְתְּ	תֵּינַק תִּינְקִי	יְנַקִּי	בֵּינֹק
יָנַק יָנְקָה	יֵינַק תֵּינַק	יְנַקוּ	בֵּינֹק
יָנַקְנוּ	נֵינַק	יְנַקְנָה	לִינֹק מִינֹק
יְנַקְתֶּם -תֶּן	תֵּינְקוּ } תֵּינְקְנָה		
יָנְקוּ	יֵינְקוּ }		

je nourrirai. — je nourris. — nourrir. — j'ai nourri.

פועל nourrissant יוֹנֵק יוֹנֶקֶת יוֹנְקִים יוֹנְקוֹת

פעול nourri יָנוּק יָנוּקָה יְנוּקִים יְנוּקוֹת

נפעל

Les deux types sont semblables ; on change ו en ן.

נולַדְתִּי	אִוָּלֵד	הִוָּלֵד	הִוָּלֵד
נוֹלַדְתָּ -קְתְּ	תִּוָּלֵד תִּוָּלְדִי	—לֵדִי	בְּהִוָּנֵק
נוֹלַד נוֹלְדָה	יִוָּלֵד תִּוָּלֵד	—לֵדִי	כְּהִוָּלֵד
נוֹלַדְנוּ	נִוָּלֵד	—לֵדְנָה	לְהִוָּנֵק
נוֹלַדְתֶּם—תֶּן	תִּוָּ—וּ } תִּוָּלַדְנָה		מֵהִוָּנֵק
נוֹלְדוּ	יִוָּלְדוּ }		

je serai né. — j'ai été né. — être né. — sois né.

étant né נוֹלָד נוֹלֶדֶת נוֹלָדִים נוֹלָדוֹת

Les 3e et 4e conjugaisons sont tout-à-fait régulières.

הפעיל

הוֹלַדְתִּי	אוֹלִיד	הוֹלִיד	הוֹלִיד
הוֹלַדְתָּ -דְתְּ	תּוֹלִיד—דִי	הוֹלִידִי	מַהוֹלִיד
הוֹלִיד -לִידָה	יוֹלִיד תּוֹלִיד	הוֹלִידוּ	—
הוֹלַדְנוּ	נוֹלִיד	הוֹלִידְנָה	לְ —
הוֹלַדְתֶּם -תֶּן	תּוֹלִידוּ } תּוֹלִידְנָה		
הוֹלִידוּ	יוֹלִידוּ }		

je ferai naître. — faire naître.

מוֹלִידוֹת מוֹלִידִים מוֹלִידָה מוֹלִיד

—לָדוֹת —לָדִים —לָדָה מוֹלָד

הֵינַקְתִּי	אֵינִיק	הֵינִיק	הֵינִיק
— תָּ — תְּ	תֵּינִיק תֵּינִיקִי	— קִי	— בִּ־נִ־לְ —
הֵינִיקָ — הָ	יֵינִיק תֵּינִיק	— קוּ	—
—נָקְנוּ	נֵינִיק	—קְנָה	מֵהֵינִיק
—תֶּם—תֶּן	תֵּינִיקוּ / תֵּינִיקְנָה		
הֵינִיקוּ	יֵי —		

j'ai fait nourrir — je ferai nourrir — fais nourrir — faire nourrir.

מֵינִיק מֵינִיקָה מֵינִיקִים-קוֹת ayant fait nourrir.

Le הָפְעַל est régulièrement dérivé et fait הוּנַק, הוּלַד, הוּנָק, הוּלָד, הוּנַקְתִּי, הוּלַדְתִּי, אוּנַק, אוּלַד.

La 7e, étant régulièrement formée de la 3e, n'offre pas d'exception.

Des reposans נ ח י ע ו.

§. 34. Lorsque la 2e radicale est ו, cette lettre est insensible, ce qui donne lieu à la conjugaison suivante :

קַל

סָרְתִּי	אָסוּר	סוּר	סוּר
סַרְתָּ סַרְתְּ	תָּ — ר תָּ — רִי	— רִי	בְּסוּר
סָר סָרָה	יָ — ר	— רוּ	בִּ־נִ־לְ —
סָרְנוּ	נָ —	סוּרָנָה	מֵהָסוּר
סַרְתֶּם — תֶּן	תָּסוּרוּ / תָּסוּרְנָה		
סָרוּ	יָ —		

je me suis détourné — détourne-toi — se détourner.

סָר, סָרָה, סָרִים, סָרוֹת, se détournant.

סוּר, ה, ים, —וֹת, détourné.

נִפְעַל

נָסוּר	נְסוּרְתִּי	אֶסּוּר	הָסוּר	הָסוּר
נָסוּרָה	—רְתָּ — וֹת	תִּסּוּר — רִי	— רִי	בִּ־נִ־לְ —
נָסוּרִים	נָסוּר — רָה	יִ — תִּסּוּר	— וּ	
נָסוּרוֹת	נְסוּרְנוּ	נִסּוּר	— נָה	מֵהָסוּר
	—רְתֶּם - תֶּן	תִּס־וּ / תִּס־נָה		
	נָסוּרוּ	יִ —		

ayant été détourné — être détourné.

פִּעֵל

מְסוֹרֵר	סוֹרַרְתִּי	אֲסוֹרֵר	סוֹרֵר	סוֹרֵר
— וֹרֶרֶת	— תָּ — רְתִּי	תְּ - תְּסוֹרְרִי	- רְרִי	נִ - נִ
— רְרִים	-רֵר — רְרָה	יְ — רֵר	— רוּ	— נִ - נִ
— רְרוֹת	סוֹרַרְנוּ	נְסוֹרֵר	- רְנָה	— נִ - נִ
	-רַרְתֶּם - תֶּן	תְּ - רְרוּ } - רֵרְנָה		מְסוֹרֵר
	סוֹרְרוּ	יְ — }		

détourner quelqu'un.

מְסוֹרָר מְסוֹרָרָה מְסוֹרָרִים מְסוֹרָרוֹת

פֻּעַל

סוֹרָר	סוֹרַרְתִּי	אֲסוֹרַר	סוֹרַר
סוֹרָרָה	סוֹרַרְתָּ סוֹרַרְתְּ	תְּסוֹרַר תְּסוֹרְרִי	נִ - נִ
סוֹרָרִים	סוֹרַר סוֹרָרָה	יְסוֹרַר תְּסוֹרַר	— נִ - נִ
סוֹרָרוֹת	סוֹרַרְנוּ	נְסוֹרַר	— נִ - נִ
	סוֹרַרְתֶּם — תֶּן	תְּסוֹרְרוּ } - רַרְנָה	מְסוֹרַר
	סוֹרְרוּ	יְ — }	

être détourné

הִפְעִיל

הֵסַרְתִּי	אָסִיר	הָסֵר	הָסִיר	
— תָּ — תִּ	תָּסִיר תָּסִירִי	- סִירִי	— נִ - נִ	
הֵסִיר הֵסִירָה	יָסִיר תָּסִיר	- סִירוּ	— נִ - נִ	
הֵסַרְנוּ	נָסִיר	-סֵרְנָה	— נִ - נִ	
הֵסַרְתֶּם - תֶּן	תָּסִירוּ } תָּסֵרְנָה		— מִ	
הֵסִירוּ	יָ — }			

j'ai ôté — j'ôterai — ôter ou faire détourner

מְסִיר מְסִירָה מְסִירִים מְסִירוֹת ôtant.

מוּסָר מוּסָרָה מוּסָרִים מוּסָרוֹת ôté.

Remarque. Le passé a quelquefois la forme suivante :

הֵסִירוּ הֲסִירוֹתֶם הֲסִירוֹנוּ הֲסִירוֹתָ הֲסִירוֹתִי

הפעל

הוּ סָר	הוּ סַרְתִּי	אוּ סַר	הוּ סֵר
— רָה	— תָּ — תְּ	תּ — תּוּ סְרִי	בְּ — לְ —
— רִים	— סָרָה	י — — סַר	בְּ- מֵהוּ
— וֹת	הוּ סַרְנוּ	נוּ סַר	être ôté.
	— סַרְתֶּם — תֶּן	תּוּ סְרוּ } תּוּ סַרְנָה	
	הוּ סְרוּ	י —	

התפעל

הִ — רַרְתִּי	אֶסְתּוֹרֵר	הִסְתּוֹרֵר	הִסְתּוֹרֵר	
— תָּ — תְּ	תִּסְתּוֹרֵר — רְרִי	— רְרִי	בְּהִתְבּוֹנֵן	
— רֵר -רָה	יִסְ — תִּ — רֵר	— רוּ	לְהִסְתּוֹרֵר	
— רַרְנוּ	נִ —	— רְרָנָה	כְּהִתְבּוֹנֵן	
— תֶּם — תֶּן	תִּסְתּוֹרְרוּ } — רֵרְנָה		מֵהִסְתּוֹרֵר	
— רְרוּ	י —			

מִסְתּוֹרֵר — רָה — רִים — רוֹת

Voir les remarques à la fin du paragraphe suivant.

Des reposans נחי ל א

§. 55. On appelle ainsi les verbes dont la 3e radicale est א.

בּוֹרָא	בָּרָאתִי	אֶבְרָא	בְּרָא	בָּרָא
רָאָה	— אתָ — תְּ	תִּבְרָא — רְאִי	בְּרָאִי	בְּבִ —
— אִים	— א בָּרְאָה	יִ — א תִּבְרָא	— אוּ	בְּבִ —
— אוֹת	— אנוּ	נִ — א	-אֶנָה	מְבִ —
	— תֶּם — תֵּן	תִּבְרְאוּ } תִּבְרְאֶנָה		
	— אוּ	יִ —		

בָּרוּא בְּ — אָה — אִים — וֹת

נִבְרָא	נִבְרָא	אֶבָּרֵא	הִבָּרֵא	הִבָּרֵא
— אָה	נִבְרֵאתָ — תְּ	תִּבָּרֵא — רְאִי	— רְאִי	être créé
— אִים	— רָא נִבְרְאָה	יִ — א — רֵא	— אוּ	בְּ-כְּ-לְ
— אוֹת	נִבְרֵאנוּ	נִ — א	— אֶנָּה	מֵ —
	— רֵאתֶם — תֶּן	תִּבָּרְאוּ } תִּבָּרְאֶנָּה		
	נִבְרְאוּ	יִ — }		

פִּעֵל

מְמַלֵּא	מִלֵּאתִי	אֲמַלֵּא je remplirai	מֻצָּא	מֻצָּא
מְמַלֵּאָה	מִלֵּאתָ - אֶת	תְּמַלֵּא תְּמַלְּאִי	מֻצָּאִי	בְּ —
— יִם	מִלֵּא מִלְּאָה	יְמַלֵּא תְּמַלֵּא	מֻצָּאוּ	כְּ —
— אוֹת	מִלֵּאנוּ	נְמַלֵּא	-צָּאנָה	לְ —
	מִלֵּאתֶם - תֶּן	תְּ — וּ } תְּמַלֵּאנָה		מִ —
	מִלְּאוּ	יְ — }		remplir

מְלֵא	מִלֵּאתִי	אֲמַלֵּא	מְלֵא
מְלֵאָה	מִלֵּאתָ -אֶת	תְּמַלֵּא תְּמַלְּאִי	être rempli.
מְלֵאִים	מִלֵּא מִלְּאָה	יְמַלֵּא תְּמַלֵּא	בְּ-כְּ-לְ-
מְלֵאוֹת	מִלֵּאנוּ	נְמַלֵּא	מְמֻלָּא
	— אֶתֶם - תֶּן	תְּמַלְּאוּ } תְּמַלֵּאנָה	
	מִלְּאוּ	יְ — }	

הִפְעִיל

מַבְרִיא	הִבְרֵאתִי	אַבְרִיא	הַבְרִיא	הַבְרִיא
— אָה	הִבְרֵאתָ—אֶתְ	תַּבְרִיא — אִי	— אִי	faire créer.
— אִים	—רִיא - רִיאָה	יַ — תַּבְרִיא	— אוּ	בְּ-כְּ-לְ-מֵ-
— אוֹת	הִבְרֵאנוּ	נַבְרִיא	— אֶנָּה	
	— אֶתֶם — תֶּן	תְּ — וּ } תְּ — נָה		
	הִבְרִיאוּ	יַ — }		

מָבְרָא — אָה — אִים — אוֹת

הָבְרָא	אָבְרָא	הָבְרֵאתִי	הָבְרָא
être créé	תָּ — א — אִי	הָבְרֵאתָ — את	— אָה
	י — א תָּ — א	הָבְרָא הָבְרְאָה	— אִים
	נָבְרָא	הָבְרֵאנוּ	— אוֹת
	תָּבְרְאוּ } — אנָה	הָבְרֵאתֶם — תֶּן	
	יָ — }	הָבְרְאוּ	

Le התפעל est formé régulièrement du 2e actif הִתְמַלֵּא.

Remarques sur les §§. 34 et 35. Au futur de la 1re et de la 3e conjugaison, la dernière syllabe longue est quelquefois changée en brève, comme וַיָּקֶם pour וַיָּקִים; וַנָּשֶׁב pour וַנָּשׁוּב. C'est lorsque, à cause du ו conversatif, l'accent tonique est déplacé; la syllabe longue, dans ce cas, serait une syllabe composée, ce qui est contraire à la règle.

2° L'infinitif de la 1re conjugaison des verbes נחי לא est quelquefois terminé par un ת, comme קְרֹאת, מְלֹאת. Les mêmes changemens ont lieu dans les 3e, 4e et 7e conjugaisons, quand la 2e radicale est une gutturale, comme dans les verbes réguliers (§. 25).

Des reposans. נחי לה

§. 36. Quand la 3e radicale est ה, cette lettre est insensible et quelquefois précédée de ת.

קל

גָּלָה גְּלוֹת	גְּלֵה	אֶגְלֶה	גָּלִיתִי	גוֹלֶה
— מִגְּלוֹת בְּ	גְּלִי	תִּגְלֶה — לִי	גָּלִיתָ — לִית	גוֹלָה
exiler	גְּלוּ	יִגְלֶה תִּגְלֶה	גָּלָה גָּלְתָה	— לִים
découvrir.	גְּלִינָה	נִגְלֶה	גָּלִינוּ	— לוֹת
		תִּגְלוּ } תִּ — נָה	גְּלִיתֶם תֶּן	
		יִ — }	גָּלוּ	

גָּלוּי — גְּלוּיָה — יִם — יוֹת

Remarque. On trouve וָאֵגֶל, וַתֵּגֶל, וַנִּגֶל, et quelquefois יִגֶל, אִגֶל, וָאֶכֶן, וַנִּכֶן; c'est lorsque le ה, 3e radicale, est rejeté, que les voyelles subissent ce changement.

נפעל

נִגְלָה	נִגְלֵיתִי	אֶגָּלֶה	הִגָּלִיתִי	הִגָּלָה
— לָה	נִגְלֵיתָ נִגְלֵית	תִּגָּלֶה תִּגָּלִי	הִגָּלִי	הִגָּלֶה
— לִים	—לָה —לְתָה	יִ — תִּ — לֶה	הִגָּלוּ	הִגָּלוּת
נִגְלוֹת	נִגְלִינוּ	נִגָּלֶה	הִגָּלִינָה	בְּ- כְּ- לְ-
	—לִיתֶם — תֶּן	תִּגָּלוּ } תִּגָּלֶינָה		être dé-
	נִגְלוּ	יִ — }		couvert

פִּעֵל

מְגַלֶּה	גִּלִּיתִי	אֲגַלֶּה	גִּלָּה	גַּלָּה גַּלּוֹת
מְצַוֶּה	— תָ גִּלִּית	תְּ-לֶה תְּגַלִּי	גַּלִּי	בְּגַלּוֹת כְּ-
מְצַוִּים	גִּלָּה גִּלְּתָה	יְ — —לֶה	גַּלּוּ	לְ-מְגַלּוֹת
מְגַלּוֹת	גִּלִּינוּ	נְ —	גַּלִּינָה	découvrir
	גִּלִּיתֶם תֶּן	תְּגַלּוּ } תְּגַלֶּינָה	לְ	quelque-
	גַּלּוּ	יְ — }		chose.

מְצַוֶּה —צַוָּה —וִּים מְצַוּוֹת

פֻּעַל

גֻּלָּה	גֻּלִּיתִי	אֻגַּלֶּה	גֻּלּוֹת
גֻּלָּה	גֻּלִּיתָ גֻּלִּית	תֻּגַּלֶּה תֻּגַּלִּי	בְּ —
גֻּלִּים	גֻּלָּה גֻּלְּתָה	יֻגַּלֶּה תֻּגַּלֶּה	כְּ-לְ-מְ-
גֻּלּוֹת	גֻּלִּינוּ	נֻגַּלֶּה	être dé-
	גֻּלִּיתֶם תֻּן	תֻּגַּלּוּ } תֻּגַּלֶּינָה	couvert.
	גֻּלּוּ	יְ — }	

הפעיל

הַגְלִיתִי —תָ —תְּ	אַגְלֶה הַגְלִי	הַגְלֶה-לִי	הַגְלֵה
-לָה —לְתָה -לֵינוּ	תַּגְלוּ -לֶינָה	-לוּ-לֶינָה	הַגְלוֹת
-לֵיתֶם—תֶּן הַגְלוּ			exiler

הפעל

הָגְלִיתִי-תָ-תְּ הָגְלָה-לְתָה	אָגְלֶה תָּגְלֶה -לִי	הָגְלֵה
-לִינוּ הָגְלִיתֶם - תֶּן הָגְלוּ	יָ- תָּ— נָ- תָּגְלוּ	הָגְלוֹת
	יָגְלוּ תָּגְלֶינָה	être exilé.

La 7ᵉ conjugaison est régulièrement formée de la 3ᵉ ; comme

מִתְגַּלֶּה הִתְגַּלָּה

§. 37. Il y a d'autres verbes qui doublent, dans quelques temps, la 2ᵉ radicale, quand celle-ci est suivie d'une lettre servile; ils sont, pour cette raison, appelés verbes doublés כְּפֻלִים. Ces verbes ont beaucoup d'analogie avec נחי ע ו.

קל

סַבּוֹתִי-תָ סַבּוֹת	אָסוֹב תָּסוֹב תָּסֹבִּי	סֹב סֹבִּי	סֹב סָבַב
סַב סַבָּה סַבְּנוּ	יָסוֹב תָּסוֹב נָסוֹב	סֹבּוּ סֹבְּינָה	לְסָבֵב
סַבּוֹתֶם-תֶּן סַבּוּ	תָּסֹבּוּ תְּסֹבְּינָה		מְסֹב
			entourer.

סָבוּב סְבוּבָה — בִים — בוֹת סַב-בָּה -ים -וֹת

נפעל

אֵסֹב תִּסּוֹב תִּסֹּבִי	הִסֹּב הִסֹּבִי	הִסֹּב
יִסֹּב תִּסֹּב נִסֹּב תִּסֹּבוּ	הִסֹּבוּ	בְּ- כְּ- לְ- מֵ-
יִסֹּבוּ תִּסֹּבְּינָה	הִסֹּבְּינָה	être entouré.

נָסַב נְסַבָּה	נְסַבּוֹתִי - תָּ - תְּ נָסַב
נְסַבִּים	נְסַבָּה נְסַבְּנוּ נְסַבּוֹתֶם
נְסַבּוֹת	נְסַבּוּ

פעל

אֲסוֹבֵב תְּסוֹבֵב־בְּבִי	סוֹבֵב — בְּבִי	סוֹבֵב
יְסוֹבֵב תְּסוֹבֵב נְסוֹבֵב	—בְּבוּ — בְּבְנָה	בְּ- כְּ- לְ- מִס—
תְּסוֹבְבוּ } תְּסוֹבֵבְנָה		entourer.
יְ —		

מְסוֹבָב	מְסוֹבֵב	סוֹבַבְתִּי־תָּ־תְּ
— בָּה	— בָּה	סוֹבֵב סוֹבְבָה
— בִּים	— בִּים	-בַּבְנוּ - תֶּם-תֶּן
בָּבוֹת	—בְּבוֹת	סוֹבְבוּ

פעל

אֲסוֹבַב תְּסוֹבַב יְסוֹבַב תְּסוֹבַב	סוֹבַב
נְסוֹבַב תְּסוֹבְבוּ יְסוֹבְבוּ	être
תְּסוֹבַבְנָה	entouré.

סוֹבָב	סוֹבַבְתִּי —תָּ —תְּ סוֹבַב
—בָּה	סוֹבְבָה סוֹבַבְנוּ -תֶּם -תֶּן
—בִּים	סוֹבְבוּ
—בָּבוֹת	

הפעיל

אָסֵב תָּסֵב תָּסֵבִּי	הָסֵב	הָסֵב בְּהָסֵב
יָסֵב תָּסֵב נָסֵב	הָסֵבִּי	לְ— מֵהָסֵב
תָּסֵבּוּ } תְּסִבֶּנָה	— בּוּ	faire entourer
יָסֵבּוּ }	הַסִּבֶּנָה	ou tourner.

מוּסָב	מֵסֵב	הֻסַבּוֹתִי-תָּ -תְּ הֻסַב
— סָבָּה	מְסִבָּה	הֻסַבָּה הֻסַבְּנוּ
—סְבִּים	— בִּים	הֻסַבּוֹתֶם תֶּן הֻסַבּוּ
— סְבוֹת	— בּוֹת	

הוּסַבְתִּי —בְּתָ -ת	אוּסַב תּוּסַב תּוּסַבִּי יוּסַב	הוּסַב
הוּסַב -סַבָּה -בְּנוּ	תּוּסַב נוּסַב תּוּסַבּוּ יוּסַבּוּ	être tourné.
-בְּתֶם -תֶּן הוּסַבּוּ	תּוּסַבְּנָה	

הוּסַב —סַבָּה —סַבִּים —סַבּוֹת

La 7e conjugaison est régulièrement formée de la 3e ; seulement, il y a transposition de la première radicale, à cause de la lettre sifflante qui se trouve au commencement du mot : הִסְתּוֹבֵב, מִסְתּוֹבֵב, etc.

Remarque. On trouve quelquefois le passé et le participe présent de la première conjugaison sous la forme complète : סוֹבֵב סָבַב

De quelques autres verbes irréguliers.

§. 38. Quelques verbes, dont la 1re radicale est ל, élident cette lettre et la remplacent par le דגש, comme dans les deux verbes לָקַח prendre, לָחַץ

Futur אֶקַּח, תִּקַּח, יִקַּח, תִּקַּח, נִקַּח, תִּקְּחוּ, תִּקַּחְנָה

§. 39. Les verbes dont la première radicale est י et la 2e צ, se conjuguent, dans la 1re conjugaison, d'après les חסרי פ נ et dans les autres conjugaisons, quelques-uns d'après les חסרי פ נ et d'autres d'après les נחי פ נ, comme il suit :

קל

יָצַקְתִּי	אֶצֹּק תִּצֹּק	צַק	יָצַק
-תָּ־תְּ	תִּצְּקִי יִצֹּק	צְקִי	צָקָה בְּ-
יָצַק יָצְקָה	תִּצֹּק נִצֹּק	צְקוּ	לָצֶקֶת מִצֶּ-
יָצַקְנוּ תֶּם	תִּצְּקוּ } תִּצַּקְנָה	צַקְנָה	verser, fondre des métaux.
יָצְקוּ	יִצְּקוּ }		

יָצוּק יְצוּקָה —קִים —קוֹת יוֹצֵק יוֹצֶקֶת יוֹצְקִים —קוֹת

נוֹצַרְתִּי du verbe יָצַר (נפעל) נִצַּבְתִּי נִצָּב du verbe יָצַב

הִצַּעְתִּי	אַצִּיעַ	הַצִּיעַ	הַצִּיעַ
תָּ — תְּ	תַּצִּיעַ — עִי	— עִי	בְּ-כְּ-לְ-מֵ-
הִצִּיעַ — עָה	יַצִּיעַ תַּצִּיעַ	— עוּ	יָצַעַ
הִצַּעְנוּ	נַצִּיעַ	הַצַּעְנָה	du verbe
—תֶּם —תֶּן	תַּצִּיעוּ תַּצַּעְנָה		mettre dessous
הִצִּיעוּ			

מֻצָּע —עָה —עִים —עוֹת מַצִּיעַ —עָה —עִים —עוֹת

הִנַּחְתִּי—תָּ —תְּ	אַנִּיחַ	הַנַּח	הַנִּיחַ
הִנִּיחַ הִנִּיחָה	תַּנִּיחַ —חִי	הַנִּיחִי	בְּ-כְּ-לְ-מֵ-
הִנַּחְנוּ -תֶּם-תֶּן	יַנִּיחַ תַּנִּיחַ	הַנִּיחוּ	faire repo-
הִנִּיחוּ	נַנִּיחַ	הַנַּחְנָה	ser, mettre.
	תַּנִּיחוּ / יַנִּיחוּ \ תַּנַּחְנָה		

מֻנָּח —חָה —חִים —חוֹת מַנִּיחַ —חָה —חִים —חוֹת

הפעל

הֻצַּגְתִּי -תָּ -תְּ הֻצַּג -גָה	אֻצַּג תֻּצַּג תֻּצַּגִי יֻצַּג	הֻצַּג
הֻצַּגְנוּ -תֶּם -תֶּן הֻצְּגוּ	תֻּצַּג נֻצַּג תֻּצַּגוּ יֻצַּגוּ	בְּ-כְּ-לְ-מֵ-
	תֻּצַּגְנָה	être placé.

הֻצָּג —גָת הֻצָּגִים -גוֹת

§. 40.

ח פ ל	קל נ ל א	
נָשָׂאתִי	אֶשָּׂא תִּשָּׂא	שָׂאשְׂאִי	נְשֹׂא
נָשָׂאתָ — ת	תִּשְׂאִי יִשָּׂא תִּשָּׂא	שְׂאוּ	בְּשְׂאֵת
נָשָׂא נָשְׂאָה	נִשָּׂא	שְׂאֹנָה	לָשֵׂאת
נָשָׂאנוּ	תִּשְׂאוּ / יִשְׂאוּ \ תִּשָּׂאנָה		מִשְׂא-
נָשָׂאתֶם —תֶּן			porter.
נָשְׂאוּ			

נָשׂוּא נְשׂוּאָה —אִים -אוֹת נוֹשֵׂא נוֹשְׂאָה —אִים -אוֹת

נ ל ה	קל	ה פ נ
נָטֹה נָטוּת	אֶטֶה אֵט	נָטִיתִי
נָטוּ	תֵּטֶה תִּטֶּי	נָטִיתָ —ת
נְטֻיָּה	יִטֶּה יֵט-תִּטֶּה	נָטָה נָטְתָה
	נִטֶּה נֵט	נָטִינוּ
	תִּטּוּ } תִּטֶּינָה	נְטִיתֶם —תֶּן
	יִטּוּ	נָטוּ

נָטוּי נְטוּיָה נְטוּיִים נְטוּיוֹת נוֹטֶה נוֹטָה נוֹטִים נוֹטוֹת

הַכָּה הַכּוֹת	הַכֵּה הַכּוּ	אַכֶּה אַךְ	הִכִּיתִי-תָּ-ת
לְהַכּוֹת מֵ—	הַכִּי	תַּכֶּה תַּכִּי	הִכָּה הִכְּתָה
	הַכּוּ	יַכֶּה יַךְ תַּכֶּה	הִכִּינוּ
	הַכֻּיָּה	נַכֶּה	הִכִּיתֶם —תֶּן
		תַּכּוּ } תַּכֻּיָּה	הִכּוּ
		יַכּוּ	

battre, faire frapper.

מֻכֶּה מֻכָּה מֻכִּים מֻכּוֹת מַכֶּה מַכָּה מַכִּים מַכּוֹת

§. 41.

יָרֹא יְרֹא	יָרֵא	אִירָא	נְרָאתִי
בְּיִרְאָ לִירָא	יִרְאִי	תִּירָא תִּירְאִי	יָרֵאתָ יָרֵאת
מִירָא	יִרְאוּ	יִירָא תִּירָא	יָרֵא יָרְאָה
	יִרְאֶנָה	נִירָא	יָרֵאנוּ
		תִּירְאוּ } תִּירָאֶנָה	יְרֵאתֶם —תֶּן
		יִירְאוּ	יָרֵאוּ

ל א

קל

נ ח פ י

יָרֵא יְרֵאָה —אִים —אוֹת

craindre.

הָוֹרָא	הָוֹרֵא	אָוֹרָא תָּוֹרָא	נוֹרֵאתִי -תָּ
בְּ-מְהָוֹרָא	הָוֹרְאִי	תָּוֹרִיא נָוֹרָא	נוֹרָא נוֹרָאָה
	הָוֹרְאוּ	תָּוֹרָא נָוֹרָא	נוֹרֵאנוּ -רֵאתֶם
	הָוֹרְאֶנָה	תָּוֹרְאוּ } תָּוֹרָאֶנָה	נוֹרֵאתֶן נוֹרְאוּ
		יָוֹרְאוּ	

נוֹרָא נוֹרָאָה נוֹרָאִים נוֹרָאוֹת

être craint.

§. 42. נחי פ י קל ונחי ל ה

יָרִיתִי יָרִיתָ-ת	אִירֶה תִּירֶה	יְרֵה יְרִי	יָרֹה יְרוֹת
יָרָה יָרְתָה	תִּירִי יִירֶה-ה	יְרוּ יֶרְינָה	כִּירוֹת מִי—
יָרִינוּ —תֶּם-תֶּן	נִירֶה		lancer une flèche.
יָרוּ	תִּירוּ } תִּירֶינָה		
	יִירוּ		

יָרוּ —יָה —יִם —וֹת יוֹרֶה יוֹרָה יוֹרִים יוֹרוֹת

הפעיל

מוֹרֶה	הוֹרֵיתִי -תָּ -ת	אוֹרֶה תּוֹרֶה	הוֹרֵה הוֹרֶה הוֹרוֹת
—רָה	הוֹרָה הוֹרְתָה	תּוֹרִי יוֹרֶה תּוֹרֶה	הוֹרִי לה —
-רִים	-רִנוּ -רִיתֶם-תֶּן	נוֹרֶה תּוֹרוּ יוֹרוּ	-רוּ enseigner.
-רוֹת	הוֹרוּ	תּוֹרֶינָה	-רֶינָה

מוֹרֶה —רָה —רִים —רוֹת

§. 43. קל ע מ פָּעל

יָכֹל	יָכֹלְתִּי-תָּ-תְּ	אוּכַל תּוּכַל	יָכֹל יְכֹלֶת
יְכֹלָה	יָכֹל יָכְלָה	תּוּכְלִי יוּכַל תּוּכַל	לִיכֹל מִ — ת
יְכֹלִים	— נוּ יָכָלְתֶּם תֶּן	נוּכַל תּוּכְלוּ יוּכְלוּ	pouvoir.
— וֹת	יָכְלוּ יָכְלוּ	תּוּכַלְנָה	

בּוֹשׁ	בּוֹשְׁתִּי-תָּ-תְּ	אֵבוֹשׁ תֵּבוֹשׁ	בּוֹשׁ בּוֹשׁ
בּוֹשָׁה	בּוֹשׁ בּוֹשָׁה	תֵּבוֹשִׁי יֵבוֹשׁ	בּוֹשִׁי בְּבוֹשׁ
-וֹשִׁים	בּוֹשְׁנוּ	תֵּבוֹשׁ נֵבוֹשׁ	בּוֹשׁוּ rougir.
בּוֹשׁוֹת	בָּשְׁתֶּם — תֶּן	תֵּבוֹשׁוּ יֵבוֹשׁוּ	בֹּשְׁנָה
	בּוֹשׁוּ	תֵּבוֹשְׁנָה	

קל

מֵת	מַתִּי מַתָּ-ת	אָמוּת תָּמוּת	מוּת מוֹת
מֵתָה	מֵתָ מֵתָה	תָּמוּתִי יָ—ת	— תִי בְּ —
מֵתִים	מַתְנוּ	תָּ — נָ —	— תוּ mourir.
מֵתוֹת	מַתֶּם מַתֶּן	— וּ יָ — וּ	— נָה
	מֵתוּ	תָּמוּתְנָה	

קל עם פָּעַל

בִּין	בִּינוֹתִי בִּנְתָּ-תִּ	אָבִין תָּבִין	בִּין	בִּין
בָּנָה	בִּן בָּנָה	תָּבִינִי יָבִין	בִּינִי	לְהָבִין
בָּנִים	בָּנוּ	תָּבִין נָבִין	בִּינוּ	com-
בָּנוֹת	בִּנְתֶּם — תֶּן	תָּבִינוּ יָבִינוּ	בִּינָה	prendre.
	בָּנוּ	תָּבִינָה		

פִּעֵל

מְבַיֵּשׁ	בִּישִׁתִּי -תָּ -תִּ	אֲבַיֵּשׁ תְּבַיֵּשׁ	בַּיֵּשׁ	בַּיֵּשׁ
— יְשָׁה	בִּיֵּשׁ בִּישָׁה	יְבַיֵּשׁ נְבַיֵּשׁ	בַּישׁוּ	בְּבַיֵּשׁ
	-שְׁנוּ בִּישִׁתֶּם	תְּבַיֵּשְׁנָה	בַּיֵּשְׁנָה	faire rou-
	בִּישׁוּ			gir.

הפעיל

הֵמַתִּי הֵמַתָּ הֵמַתְּ	אָמִית תָּמִית	הָמֵת	הָמֵת
הֲמִית הֲמִיתָה	תָּמִיתִי יָמִית תָּמִית	הָמִיתִי	בְּהָמִי-
הֲמִתָּנוּ	נָמִית תָּמִיתוּ יָמִיתוּ	הָמִיתוּ	tuer
הֲמִתֶּם —תֶּן	תָּמִיתְנָה	הָמִתְנָה	
הֲמִיתוּ			

מֵמִית מְמִיתָה מְמִיתִים מְמִיתוֹת

קל פעל עזר Verbe auxiliaire

הָיִיתִי הָיִיתָ הָיִיתְ	אֶהְיֶה אֶהְיִי	הָיֹה הָוֹה	הָיֹה
הָיָה הָיְתָה —נוּ	תִּהְיֶה תִּהְיִי	הָיִי הָיוּ	הָיוֹת
הָיִיתֶם—תֶּן	יִהְיֶה תִּהְיֶה } נִהְיֶה	הָיוּ	בְּהָיוֹת
הָיוּ	תִּהְיוּ יִהְיוּ } נִהְיֶה	הָיְנָה	être.
	תִּהְיֶינָה		

הוֹיָה הוֹוָה הוֹיָה הוֹיִם הוֹיוֹת

Remarque. Le verbe substantif *être* est exprimé ordinaire- par le pronom personnel אֲנִי אַתָּה הוּא, sans que le verbe הוֹיָה y soit ajouté.

De la contraction du verbe avec les pronoms possessifs

הַפְּעָלִים עִם הַכִּנּוּיִם

§. 44. Le verbe, considéré soit comme substantif, soit comme adjectif, ou comme verbe proprement dit, peut être suivi de pronoms personnels au régime direct, ou de pronoms possessifs ; dans l'un et l'autre cas, le pronom est le plus souvent joint au verbe avec lequel il se contracte, et ne forme qu'un seul mot.

מָקוֹר

פָּקוֹד se souvenir, פָּקְדִי mon souvenir, פָּקְדֵךְ פָּקְדֵךְ ton souvenir
פָּקְדָן פָּקְדָם פָּקְדֶכֶן פָּקְדֶכֶם פָּקְדֵנוּ פָּקְדָהּ פָּקְדוֹ
l'action du souvenir attribuée à moi, à toi, à vous, à eux, etc.
בְּיוֹם פָּקְדִי le jour de mon souvenir.

צִוּוּי

פָּקְדָהּ	פָּקְדוֹ פָּקְדֵיהוּ	פָּקְדֵנִי	פְּקוֹד
פָּקְדָן	פָּקְדֵם	פָּקְדֵנוּ	
פִּקְדִיהָ	פִּקְדִיהוּ	פִּקְדִינֵי	פִּקְדִי
— דִין	— דִים	— נוּ	
פִּקְדוּהָ	פִּקְדוּהוּ	פִּקְדוּנִי	פִּקְדוּ
—דוּן	— דוּם	— נוּ	פִּקְדֶנָה

Remarque. Toutes les fois que la contraction présenterait le sens du verbe réfléchi, comme dans la 2e personne du temps qui précède, la contraction n'a pas lieu, et l'on se sert de préférence de la 7e conjugaison.

עתיד

אֶפְקְדֶהָ אֶפְקְדוּ דֵהוּ אֶפְקָדֵךְ אֶפְקָדֵךְ אֶפְקוֹד
— דֵן — דֵם — דְכֶן — כֶם

תִּפְקְדֶהָ תִּפְקְדֵהוּ תִּפְקְדִנִי תִּפְקֹד
— דֵן — דֵם — נוּ

— דִיהָ — דִיהוּ — דִינִי תִּפְקְדִי
— דִין — דִים — נוּ

יִפְקְדֶהָ יִפְקְדֵהוּ יִפְקָדֵךְ יִפְקָדֵךְ יִפְקְדִנִי יִפְקֹד
— דֵן — דֵם — דְכֶן — כֶם — נוּ

תִּפְקְדֶהָ תִּפְקְדֵהוּ תִּפְקָדֵךְ תִּפְקָדֵךְ תִּפְקְדִנִי תִּפְקֹד
— דֵן — דֵם — דְכֶן — כֶם — נוּ

נִפְקְדֶהָ נִפְקְדֵהוּ נִפְקָדֵךְ נִפְקָדֵךְ נִפְקֹד
— דֵן — דֵם — דְכֶן — דְכֶם

תִּפְקְדוּהָ תִּפְקְדוּהוּ תִּפְקְדוּנִי } תִּפְקְדוּ
— דוּן — דוּם — נוּ } תִּפְקֹדְנָה

יִפְקְדוּהָ יִפְקְדוּהוּ יִפְקְדוּךְ יִפְקְדוּךְ יִפְקְדוּנִי } יִפְקְדוּ
— דוּן — דוּם — דוּכֶן — דוּכֶם — נוּ } תִּפְקֹדְנָה

עבר

פָּקַדְתִּיהָ פְּקַדְתִּיו פְּקַדְתִּיךְ פְּקַדְתִּיךְ פְּקַדְתִּי
— תִּין — תִּים — כֶן — כֶם

פְּקַדְתָּהּ פְּקַדְתּוֹ פְּקַדְתָּנִי פָּקַדְתָּ
— תֶּן — תֶּם — תָּנוּ

פְּקַדְתִּיהָ פְּקַדְתִּיו פְּקַדְתִּינִי פָּקַדְתִּי
— תִּין — תִּים — תִּינוּ

פְּקָדָה פְּקָדוּ —דֵהוּ פְּקַדְתָּ פְּקַדְתְּ פְּקַדְתִּי פָּקַדְתָּ
— דָן —דָם — דְכֶן פְּקַדְתֶּם — דָנוּ
פְּקַדְתָּהּ פְּקָדָתוּ פְּקַדְתֵּךְ פְּקַדְתָּהּ פְּקַדְתִּנִי פָּקְדָה
— דָתָן — דָתָם —דַתְּכֶן —דַתְּכֶם — נוּ
פְּקַדְנוּהָ פְּקַדְנוּהוּ פְּקַדְנוּךְ פְּקַדְנוּךְ פָּקַדְנוּ
— נוּן — נוּם — כֶן — כֶם
פְּקַדְתּוּהָ פְּקַדְתּוּהוּ פְּקַדְתּוּנִי פְּקַדְתֶּם
—תּוּן — תּוּם — נוּ

בִּינוֹנִי פוֹעֵל

פּוֹקְדָה פּוֹקְדוּ פּוֹקֵדְתָּ פּוֹקֵדְתְּ פּוֹקְדִי פּוֹקֵד
—דָן —דָם —קֵדְכֶן —קֵדְכֶם —דָנוּ
פּוֹקַדְתָּהּ פּוֹקַדְתּוּ פּוֹקַדְתֵּךְ פּוֹקַדְתֵּךְ פּוֹקַדְתִּי פּוֹקֶדֶת
— תָן — תָם —תֶּכֶן — כֶם —תֶּנוּ
פּוֹקְדֶיהָ פּוֹקְדָיו פּוֹקְדַיִךְ פּוֹקְדַיִךְ פּוֹקְדַי פּוֹקְדִים
—דֵיהֶן —דֵיהֶם —דֵיכֶן דֵיכֶם —דֵינוּ
פּוֹקְדוֹתֶיהָ פּוֹקְדוֹתָיו —דֹתַיִךְ —דוֹתֵיךְ —דֹתַי —דוֹת
— תֵיהֶן —תֵיהֶם —תֵיכֶן —תֵיכֶם —תֵינוּ

פָּעוּל

פְּקוּדָה פְּקוּדוּ פְּקוּדֵתָ פְּקוּדֵתְ פְּקוּדִי פָּקוּד
—דָן —דָם —דְכֶן —דְכֶם —דָנוּ
פְּקוּדָתָהּ דָתוּ —דָתֵךְ —דָתֵךְ — דָתִי פְּקוּדָה
—תָן —תָם —דַתְּכֶן —דַתְּכֶם —תֶּנוּ
פְּקוּדֶיהָ —דָיו —דַיִךְ —דַיִךְ —דַי פְּקוּדִים
-דֵיהֶן —דֵיהֶם —דֵיכֶן —דֵיכֶם —דֵינוּ
פְּקוּדוֹתֶיהָ —דוֹתָיו —דוֹתַיִךְ —דוֹתֵיךְ —דוֹתַי פְּקוּדוֹת
—תֵיהֶן —תֵיהֶם —תֵיכֶן —תֵיכֶם —תֵינוּ

DE L'ADVERBE. תאר הפעל

§. L'adverbe est joint au verbe pour préciser plus spécialement le verbe auquel il se rapporte. Très-souvent des substantifs ou des verbes sont employés adverbialement. Voici les différens adverbes qui se présentent le plus fréquemment :

עַל sur, au-dessous.
מִמַּעַל, מַעַל, d'en haut, au-dessus.
בְּתוֹךְ, בֵּין, entre, au milieu.
מִתַּחַת, תַּחַת, en bas, en dessous.
מִלְּמַטָּה, d'en bas, au-dessous.
מִבַּיִת, du dedans, de l'intérieur.
מִחוּץ, du dehors.
לִפְנֵי, avant, devant.
בְּתוֹךְ, בְּתוֹךְ, תּוֹךְ, dans, en, au milieu.
אַחַר, après, derrière.
כֹּה, הֵנָּה, פֹּה, הֲלוֹם, ici, là.
כֹּה וָכֹה, çà et là, partout.
הֵנָּה וָהֵנָּה, par ci par là.
אָנָּה וָאָנָּה, nulle part.
שָׁם, שָׁמָּה, là, y.
הָלְאָה, loin en arrière.
אַחֲרֵי, long-temps après.
לְעֻמַּת, נֶגֶד, נוֹכַח, מוּל, vis-à-vis.
עַד, jusque.
עַד כֹּה, עַד הֵנָּה, עַד פֹּה jusqu'ici, jusque là.

מִקָּצֶה עַד קָצֶה, d'un bout à l'autre.
הַיּוֹם, aujourd'hui.
לְעֵת, בְּיוֹם, le jour, vers le tems.
בְּעֶצֶם הַיּוֹם, le, ce même jour.
עַתָּה, maintenant.
אֶתְמוֹל, תְּמוֹל, hier.
שִׁלְשׁוֹם, תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם, avant-hier, autrefois.
לְפָנִים, jadis, autrefois.
לִפְנֵי, avant.
טֶרֶם, pas encore, à peine.
אָז, un jour, autrefois.
מֵאָז, dès-lors, depuis ce moment.
מִנִּי אָז, de tout temps.
עוֹלָם, toujours.
מֵעוֹלָם, de toute éternité.
תָּמִיד, toujours, constamment.
מִדֵּי, toutes les fois, pendant.
עוֹד, encore.
כָּל עוֹד, aussi long-temps.
הָלְאָה, loin.
כַּאֲשֶׁר, lorsque
כְּמוֹ, comme, ainsi.

כֵּן, כֹּה, כָּכָה, ainsi, juste.
יוֹתֵר, davantage.
מְעַט, peu.
מְעַט מִזְעֵיר, très-peu.
מְעַט מְעַט, peu à peu.
מְאוּמָה, rien, fort peu.
מְאֹד, très.
דַּי, assez; כְּדֵי, à peu près.
בְּלִי דַּי, sans cesse.
כֵּן, ainsi, c'est cela.
כְּפִי לְפִי, à proportion.
הֵן, כֵּן, יֵשׁ, oui, ainsi, juste.
אֵין, לֹא, כַּל, אַל, non, ne.

אָכֵן, vraiment, sans doute.
אָמְנָם, or.
אֵיכָה, אֵיךְ, הֵיךְ, comment?
אָנָה, où?
אֵיכֹה, אֵי, אַיֵּה, où?
מָתַי, quand? עַדְמָתַי, jusqu'à quand?
הֲכִי, est-ce que?
עַל מֶה, pourquoi?
פֶּן, que ne.
אוּלַי, sans cela, peut-être.
מַדּוּעַ, לָמָה, pourquoi?
כַּמָּה, combien?

DES PRÉPOSITIONS.

§. 46. Les prépositions servent à indiquer le rapport qui existe entre les mots; en voici les principales : מִן de, עִם, אֵת avec; מֵעִם, מֵאֵת, de; עַל מַעַל, sur, en haut, au-dessus, בְּעַד, par, moyennant; תַּחַת, en bas, au-dessous, au lieu, pour, parce que; בְּיַד, עַל יַד, עַל פִּי, par, moyennant; לִפְנֵי, avant, devant; עַל פְּנֵי, sur, en présence; מִפְּנֵי, à cause; בַּעֲבוּר, בִּגְלַל, עַלאֲשֶׁר, à cause, parce que; מוּל, en face, envers; אֵצֶל, à côté; אַחֲרֵי, après; בְּתוֹךְ, au milieu, en dedans; לִקְרַאת à l'envers, à la rencontre; אֶל, בֵּין, à travers.

DES CONJONCTIONS.

§. 47. Les conjonctions servent à lier les différens membres des phrases et les phrases elles-mêmes ; en voici les principales : וְ — לְמַעַן אוּלַם אָז לֹא־כִי כִּי אִם אוֹ אַף כִּי — כֵּן הֵן יַעַן לָכֵן בַּעֲבוּר, etc, et, car, alors, ou, seulement, afin que, pour que, parce que, ainsi, etc.

EXERCICES

sur les règles précédentes.

§§. 1, 2, 3 et 4.

Indiquer le nombre de voyelles et leur nature dans les mots suivans :

אֵלֶּה דִּבְּרֵי אָמַר מֹשֶׁה רִבִּי חוּקוֹתֶיהָ יָקֵם גְּדוֹלִים עָשִׂיתָ וִירֵאוּ מִשְׁרָתָיו אֱלֹהִים אָמַר אֶל אַבְרָם מֵהֵיוֹם וְהָלְאָה לֹא יִקָּרֵא עוֹד שִׁמְךָ אַבְרָם כִּי אִם אַבְרָהָם כִּי לְאַב הֲמוֹן גּוֹיִם נְתַתִּיךָ הָגָר שִׁפְחַת שָׂרָה גֹּרְשָׁה מִבֵּית אֲדוֹנֶיהָ מִפְּנֵי רוֹעַ מַחֲשְׁבוֹתֶיהָ כִּי בְּרוּם לְבָבָהּ שָׁכְחָה שֶׁהִיא שִׁפְחַת שָׂרָה וְלֹא אֵשֶׁת אַבְרָהָם

§§. 5, 6 et 7.

Indiquer la nature des points placés dans les lettres suivantes :

אֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו דַּע כִּי בִּנְךָ אֲשֶׁר הוֹלַדְתָּ בִּזְקֻנֶיךָ הוּכָן לְעוֹלָה תְּמִימָה מֵרֶחֶם אִמּוֹ עַל כֵּן לֹא יֵלֵךְ לְאֶרֶץ מִצְרַיִם אִם יִהְיֶה הָרָעָב בְּיָמָיו כְּמוֹ שֶׁעָשִׂיתָ

§§. 8, 9 et 10.

Indiquer le משקל et former le נסמך et le pluriel des mots suivans :

מִקְנֶה נֶגֶב מִזְבֵּחַ מָקוֹם אִשָּׁה בְּרָכָה בָּשָׂר·
בְּרִית עוֹלָם נָשִׂיא דּוֹר לֵב זָכָר צִפּוֹר
נֶפֶשׁ שׁוֹפֵט שַׁעַר נַעַר צַדִּיק הֶמְאָה מִשְׁל
הָלוֹם פָּקִיד תֹּאַר עַיִן מַרְאֶה עוֹנֶשׁ

Mettre ces mêmes mots dans les différens cas, dans les deux genres, y joindre l'article.

Thêmes sur les règles précédentes.

§. 11.

הַנּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה : הָאֶבֶן הַגְּדוֹלָה בָּאֲבָנִים אֲשֶׁר שָׂם יַעֲקֹב תַּחַת רַאשׁוֹ הָיְתָה לְמַצֵּבָה : הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יַעֲקֹב הָלַךְ בּוֹ הָיָה הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר: כָּל רוֹעֵי הָעֲדָרִים יַחְדָּיו לֹא הָיוּ עוֹדִים מִיַּעֲקֹב : אֱלֹהִים כָּרַת בְּרִית עוֹלָם עִם אַבְרָהָם : וְרַעֲךָ לֹא יִהְיֶה מְרוּבֶּה מִכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם שָׂרָה אִשֶּׁת אַבְרָהָם הָיְתָה הַיָּפָה בַּנָּשִׁים : לְפָנִים יוֹעֲצִים גְּדוֹלִים הָיוּ בִּירוּשָׁלַיִם: שִׂפְתֵי שֶׁקֶר וּפֹעֲלֵי אָוֶן שְׂנוּאִים בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם : זְמַן רַב אֲנַחְנוּ בַּגָּלוּת הָאַחֲרוֹן הַזֶּה מֵאֲשֶׁר הָיִינוּ בַּגָּלוּת מִצְרַיִם וּבָבֶל: קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנֵי רְשָׁעִים הֵם : הַהֲכָמָה לֹא יוֹעֶלֶת לְעֵת הַמִּשְׁפָּט אִם כָּל יָמֶיךָ הָלַכְתָּ בַּדֶּרֶךְ הָרַע : תְּשׁוּבָה נִבְחֶרֶת מִצְדָּקָה : כִּי בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר בַּעַל תְּשׁוּבָה עוֹמֵד צַדִּיקִים גְּמוּרִים לֹא עוֹמְדִים: נָשִׁי עֲשִׂיו מֹרַת רוּחַ הָיוּ בְּעֵינֵי רִבְקָה : גַּם הִיא הָיְתָה יִרְאַת אֱלֹהִים כָּל יָמֶיהָ·

§. 12.

אָדָם חַי שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת בְּנוֹ שֵׁת׃ וְאַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שֵׁת חַי עוֹד שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה כָּל יְמֵי הָיוּ תֵּשַׁע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה׃ שֵׁת הוֹלִיד אֶת בְּנוֹ קֵינָן בְּשֵׁנַת שְׁנֵי מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַחֲמִשָּׁה שָׁנִים וַיָּמֹת בְּשֵׁנַת אַחַד עָשָׂר מֵאוֹת שָׁנָה וְאַרְבָּעִים שָׁנָה׃ רְאוּבֵן הָיָה הַבֵּן הָרִאשׁוֹן לְיַעֲקוֹב׃ אֹרֶךְ הַתֵּבָה הָיָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה וְרָחְבָּהּ חֲמִשִּׁים וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ׃ יְמֵי חֲנוֹךְ מְעַטִּים הָיוּ מֵאֲשֶׁר חָיָה אֲבוֹתָיו וּבְנוֹ מְתוּשֶׁלַח כִּי לֹא חַי כִּי אִם חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה׃ שְׁתֵּי בָּנוֹת הָיוּ לְלָבָן וּשְׁנֵי בָּנִים לְיִצְחָק׃ הֲבָרָכָה אַחַת לְךָ? מִשְׁפַּחַת בֶּן שְׁמוֹנִים שָׁנָה הָיָה בַּאֲשֶׁר אָחִיו אַהֲרֹן הָיָה בֶּן שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים׃ יְצִיאַת מִצְרַיִם הָיְתָה בַּחֲמִישָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַנִּקְרָא אָבִיב׃ וְזֶה הַחֹדֶשׁ נִקְרָא חֹדֶשׁ רִאשׁוֹן׃ יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא בָּעֲשִׂירִי בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃ יְהוּדָה הָיָה הַבֵּן הָרְבִיעִי לְלֵאָה׃

§§. 13, 14, 15, 16, 17 et 18.

אֲנִי אַתְּ וְהִיא הָיִינוּ בְּכֶרֶם אָבִי׃ הַאַתֶּם לֹא הָיִיתֶם בַּמִּדְבָּר? אֲנַחְנוּ הָיִינוּ אֶצֶל הַר סִינַי בַּאֲשֶׁר אֱלֹהִים דִּבֵּר עִמָּנוּ׃ מֵאַיִן אַתֶּם? וַיֹּאמְרוּ מֵהָרָן אֲנַחְנוּ׃ גַּם הֵם הָיוּ עִמָּנוּ בַּדֶּרֶךְ׃ לָמָּה לֹא נְתַתֶּם לָהֶם הַכְּתָב אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי אֶתְכֶם? אַתֶּם רְחוֹקִים מִמֶּנּוּ׃ הֵן לֹא בָּאוֹת אֵלֵינוּ׃ אֵין אִתִּי מְאוּמָה׃ וְאִם לֹא יָבוֹאוּ אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים אֲלֵיהֶן׃ אֲבִיכֶם לָמַד אֶתְכֶם בַּתּוֹרָה אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתָנוּ הַאַתֶּם רְאִיתֶן? הִיא רָאֲתָה

אֶתְכֶן אֲבָל הוּא לֹא בָא אֵלֶיהָ הוּא נָתַן לָנוּ הַסֵּפֶר אֲשֶׁר אַתָּה נָתַתָּה לוֹ: מִי בָא אֵלָיו? אֲנַחְנוּ וְאַתֶּם

§§. 18, 19, 20 et 21.

בֵּיתִי וְהַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְךָ הָיָה לָנוּ מִיְּרוּשַׁת אָבִינוּ: אָנֹכִי מָגֵן לְךָ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד: וְהִנֵּה דְּבַר יְהוָה אֵלָיו: זֶה אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ הוּא יִהְיֶה יוֹרְשֶׁךָ. נְשֵׁיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם הָיוּ לָנוּ לְמוֹקֵשׁ: רָבַשְׁתִּי צֹאנִי וּבְקָרִי בְּזִיעַת אַפִּי: יֵשׁ לִי יָדַיִם לָמוּשׁ וְרַגְלַיִם לָלֶכֶת וְאָזְנַיִם לִשְׁמוֹעַ אֲבָל יָדֶיךָ לֹא יְמוּשׁוּן וְרַגְלָיו לֹא יְהַלְכוּן וְאָזְנֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ: מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר מִבְטָחוֹ בַּיְהוָה וְנֶעֱזָב מִמֶּנּוּ! מַה לָּכֶם הָעֲבוֹדָה הַזֹּאת? כָּל דִּבְרֵי הַנְּבִיאִים דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים הֵם: מִמִּי קִבַּלְתָּ הַשְּׁמוּעָה הַזֹּאת? בַּמָּה אֵדַע אָנָה הָלְכוּ עֲבָדֶיךָ: בָּאֵלֶּה בָּאתִי חֲלוֹם. לְמִי הֵם הַסְּפָרִים אֲשֶׁר בְּבֵיתְךָ?

§. 23.

אַבְרָהָם רָדַף אַחַר הַמְּלָכִים אֲשֶׁר עָרְכוּ מִלְחָמָה בְּעֵמֶק הַשִּׂדִּים אֵת מֶלֶךְ סְדוֹם וַעֲמוֹרָה: אָחִי רְאוּבֵן לֹא שָׁמְעוּ לִדְבָרָיו עַל כֵּן מָכְרוּ אֲחִיהֶם: וַיִּפְתַּח הָאֶחָד אֶת שַׂקּוֹ וַיִּבְהַל מְאֹד כִּי מָצָא הַכֶּסֶף אֲשֶׁר נָתַן לְיוֹסֵף: כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וְיִטְבָּחֶנּוּ אוֹ יִמְכֹּר אוֹתוֹ חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵּם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע תַּחַת הַצֹּאן: חַנָּה אִמְרָה אַחַר אֲשֶׁר יָלְדָה אֶת בְּנָהּ שְׁמוּאֵל עָלַץ לִבִּי בַּיְהוָה רָחַב פִּי עַל אוֹיְבַי אֵין קָדוֹשׁ בַּיְהוָה וְאֵין עוֹזֵר כֵּאלֹהֵינוּ: עֵלִי אָמַר אֶל חַנָּה

אֱלֹהִים יִתֵּן אֵת שִׁלְחֵךְ אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ מֵעִמּוֹ: וַיִּקְרָא
מֹשֶׁה לְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִשְׁכוּ וּקְחוּ
לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחוֹתֵיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח: וְאִם יִמְעַט
הַבַּיִת מִהְיוֹת מִשֶּׁה וְקָרַב הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרוֹב אֶל
בֵּיתוֹ שֶׁה אֶחָד: הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:
וְשָׁפְטוּ אֶת הָעָם בְּכָל עֵת: וְשָׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ מַלְאָכִי:
אֲהוֹתִי כִּתְבִי אֵת הָאִגֶּרֶת לְאָבִינוּ · וְשִׁלְחִי אוֹתָהּ עַל
יַד אֶחָד מֵעֲבָדֵינוּ: אֲנַחְנוּ בּוֹצְרוֹת הַיּוֹם אֵת כַּרְמֵנוּ:
לָמָּה לֹא זָבַחְתֶּן אֶת קָרְבַּנְכֶן כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה:
אֵת חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמוֹר · שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכְלוּ:
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה·

§. 24.

לְעֵת הַמָּשִׁיחַ יִבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּירוּשָׁלַיִם:
אַבְרָהָם קָנָה מֵעֶפְרוֹן הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר בּוֹ נִקְבְּרוּ עַד
הַיּוֹם אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: וְהַכֶּסֶף נִשְׁקָל וַיִּמְצָא עוֹבֵר
לַסּוֹחֵר: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם לַעֲבוֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים: הַנָּהָר
הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן יִפָּרֵד לְאַרְבַּע רָאשִׁים · לֹא תִשָּׁבְעוּ
בְּשִׁמִּי לַשָּׁקֶר: לֹא תִלְחֲמוּ אֵת בְּנֵי עַמּוֹן: אִם לֹא
יִקְרָא לָמָּה יָבוֹא? הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא עָשָׂה הַפֶּסַח
בְּמוֹעֲדוֹ נִכְרַת מֵעַמָּיו: בִּימֵי עֵלִי נִלְחֲמוּ הַפְּלִשְׁתִּים
עִם יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּגֵף יִשְׂרָאֵל וַאֲרוֹן אֱלֹהִים נִלְקָח וּשְׁנֵי

בְּנֵי עֵלִי נִקְטָלוּ בַּמִּלְחָמָה: רְשָׁעִים בְּרֶשֶׁת אֲשֶׁר טָמְנוּ נִלְכְּדוּ רַגְלָם·

שָׂרָה וְאֶסְתֵּר נִלְקְחוּ לְבֵית מְלָכִים וְנִתְּנוּ לְיַד סָרִיס לְהִשָּׁמֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יִכְתֹּב בַּדָּתֵי פָרַס וּמָדַי אֲשֶׁר וְשִׁתִּי נִקְטָלָה עַל אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעָה לִדְבַר הַמֶּלֶךְ: כֹּל אֲשֶׁר שֹׁפֵךְ דַּם הָאָדָם דָּמוֹ נִדְרָשׁ אִם מֵאֱלֹהִים אִם מֵהָאֲנָשִׁים: בָּנַי אִם לֹא תַּעֲשׂוּ אֵת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם לְמָהָר תִּסָּגְרוּ בַּמִּשְׁמָר: בְּלִי אֶחָד נִשְׁבַּר מִנַּעַר רָשׁ נִצְעַק בְּרוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵאמוֹר אִם אֵלֵךְ אֶל אָבִי וּכְלִי נִשְׁבָּר בְּיָדִי תִּשְׁבְּרֶנָּה כָּל עַצְמוֹתַי אָז נִשְׁמְעוּ דְּבָרָיו מֵאִשָּׁה אַחֵרֶת אֲשֶׁר עָבְרָה נִנָּתֵן לוֹ כֶּסֶף מֵהֶם נִקְנָה כְּלִי אַחֵר וְהַנִּשְׁאָר הֵבִיא לְאָבִיו:

§ 25.

וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחוֹתְנוֹ אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפַרְעֹה וּלְמִצְרַיִם: לָמָּה סִפַּרְתֶּם לוֹ אֵת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֵּר לִי אָבִי אֶמֶשׁ? וַיִּקַּח אֵת הַחֶבֶל לְסַשֵּׁר בּוֹ אֵת הַשּׁוֹר בְּאֵבוּס: גַּם הַכְּנַעֲנִי גַּם יִשְׂרָאֵל טִמְּאוּ אֵת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה עַל כֵּן הָיְתָה לִשְׁמָמָה: כִּי יִמָּצֵא חָלָל בָּאֲדָמָה

וְזִקְנֵי הָעִיר לֹא יָדְעוּ מִי הוּא הָרוֹצֵחַ. הָעִיר הַקְּרוֹבָה אֶל הֶחָלָל תָּבִיא עֶגְלַת בָּקָר אֲשֶׁר לֹא מָשְׁכָה בְּעוֹל אֲשֶׁר תֵּעָרֵף בַּנָּחַל וְהַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה לְבָרֵךְ בִּשְׁמוֹ יִרְחֲצוּ אֶת יְדֵיהֶם עַל הָעֶגְלָה הָעֲרוּפָה וְאָמְרוּ יָדֵינוּ לֹא שָׁפְכוּ אֵת הַדָּם וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ כַּפֶּר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:

אֲחוֹתִי שִׁבְרָה הַכֵּלִי אֲשֶׁר בְּיָדֶיהָ: אָב אֶחָד אָמַר לִבְנוֹ בְּנִי מָה אַתָּה מְבַקֵּשׁ לִלְמוֹד הַתּוֹרָה הַנִּתְּנָה בְּהַר סִינַי אוֹ הֶחָכְמוֹת אֲשֶׁר חִשְׁבוּ הָאֲנָשִׁים? וְאָמַר לוֹ הַתּוֹרָה כִּי מִמֶּנָּה נוֹבֵעַ מְקוֹר מַיִם חַיִּים וַיְדַבֵּר לוֹ אָבִיו כֵּן דִּבַּרְתָּ בְּנִי. גַּם אֲנִי אֲלַמֵּד לְךָ אוֹתָהּ כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר יוֹשְׁבִים יַחַד כִּי גַם אָנִי אֶלְמוֹד עוֹד בְּלִמּוּד אוֹתָהּ לְךָ אַבָּל אַתָּה חֲזֹק אֵת עַצְמְךָ לְבַקֵּשׁ אוֹתָהּ תָּמִיד וְהַשֵּׁם יְגַדֵּל וְיַחֲזֵק אוֹתְךָ בְּכָל מַעֲשֶׂיךָ אִישׁ אֶחָד מָצָא יוֹסֵף תּוֹעֶה בַּשָּׂדֶה וַיֹּאמֶר לוֹ הַאַתָּה מְבַקֵּשׁ מִי? וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֵת אַחַי אֲנִי מְבַקֵּשׁ: אִם אַתָּה שׁוֹמֵר הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבְּרָה לְךָ אִמְּךָ גַּם הִיא תִּשְׁמֹר לְךָ הַדּוּדָאִים אֲשֶׁר תִּלְקְטָנָה אֲחוֹתֶיהָ בְּגַנֵּינוּ:

§. 26.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שִׁלְּחוּ מִפַּרְעֹה וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שִׁלְּחָה עָלָיו מַכָּה גְדוֹלָה וְכָל עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבֵּר · וַיְבַקֵּשׁ הַדָּבָר, וְלֹא שִׁבֵּר עֵץ אִישׁ אֲשֶׁר בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְּנֶה· רַק הַמִּצְרִים נִגְּעוּ · אָז אָמַר פַּרְעֹה לְמֹשֶׁה יְהִי שֵׁם אֱלֹהִים מְבֹרָךְ: מִי יִתֵּן וְיִכְּפְּרוּ עֲוֹנוֹתַי וְיִטְהָרוּ אֲנִי וְעַמִּי: בְּכָל זֹאת לֹא שִׁלַּח אֵת יִשְׂרָאֵל · אַךְ אַחֲרֵי מוֹת כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם אָז גֹּרְשׁוּ יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ: וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר יוֹלְדוּ לוֹ בְּמִצְרַיִם שְׁנַיִם נֶפֶשׁ: הֶבֶל קָטַל מֵאָחִיו וְדָמוֹ שָׁפַךְ בָּאֲדָמָה לָכֵן גֹּרַשׁ קַיִן מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: הַוָּה נִקְרָאָה אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקָּחָה: הָאֲבָנִים אֲשֶׁר לָקְטוּ מִלָּבָן וַיַּעֲקֹב נַעֲשׂוּ לְגַל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיְהִי כִּי בָּאָה לֵאָה אֶל אֹהֳלָהּ וַתִּמְצָא אֵת בְּנָהּ רְאוּבֵן וְדוּדָאִים לֻקָּטִים בְּיָדוֹ: הַמַּלְאָךְ אֲשֶׁר הֻצַּב לִפְנֵי שַׁעַר הַגַּן עֵדֶן הֶרֶב מְלֻטָּשׁ בְּיָדוֹ:

§. 27 et 28.

אֱלֹהִים הוּא הַמַּדְרִיךְ בַּדֶּרֶךְ הָאֱמֶת וְהַיָּשָׁר: הֲיַדַעְתֶּם לָמָה נֶחֱרַב בֵּית תִּפְאַרְתֵּנוּ? כִּי שָׂרֵיהֶם

וְכֹהֲנֵיהֶם אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם לְהַדְרִיךְ אֵת הָעָם בִּנְתִיב הַיָּשָׁר הִדְרִיכוּ אוֹתָם אַחֲרֵי הַבְּצַע: שַׂר הַמַּשְׁקִים אָמַר לְפַרְעֹה אֵת חֲטָאַי אֲנִי מַזְכִּיר וְאַזְכִּיר גַּם בֶּן דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר עָשָׂה לִי חֶסֶד בְּבֵית הַסֹּהַר אֲשֶׁר הָיִינוּ שָׁם יַחַד: מֵאָז שֶׁגָּלִינוּ מֵאַרְצֵינוּ אֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לְהַקְרִיב קָרְבְּנוֹתֵינוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה: הָאִשָּׁה אֲשֶׁר שִׁלְּחָה מִבַּעְלָהּ הָרִאשׁוֹן לֹא תָשׁוּב לִהְיוֹת לוֹ לְאִשָּׁה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הֻטְּמְאָה: אֱלֹהִים הִכְבִּיד אֵת לֵב פַּרְעֹה עַל כֵּן לֹא שִׁלַּח אֲבוֹתֵינוּ מֵאַרְצוֹ. אַף אַחַר אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה כַּמֶּה נִסִּים וְנִפְלָאוֹת וְכָל זֶה לְהַרְאוֹת לוֹ וּלְעַמּוֹ אֵת גֹּדֶל תִּפְאַרְתּוֹ: כַּאֲשֶׁר לֹא שִׁלַּח פַּרְעֹה אֵת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: הִשְׁלִיחַ בּוֹ אֱלֹהִים חַיּוֹת: אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֵת הַבְּהֵמוֹת. וְהִשְׁחִיתוּ אֵת כָּל יֶרֶק. וְהִמְעִיטוּ אֵת הָעָם: וְאַחֲרֵי כֵן הִשְׁלִיךְ אֱלֹהִים אֵת פַּרְעֹה וְהַמִּצְרִים בָּם: בְּנִי אִם הָפְקַד דָּבָר אִתְּךָ אוֹ הָשְׁאָל לְךָ אַל תָּגֹרַע מִמֶּנּוּ וְתָשִׁיבֵנוּ לַמִּפְקִיד כַּאֲשֶׁר הָיָה אָז תַּשְׂכִּיל וְתַצְלִיחַ: מִי יַשְׁמִיעַ גְּבוּרוֹת אֱלֹהִים אֲשֶׁר מַלְבִּישׁ שָׁמַיִם קַדְרוּת מַחְשִׁיךְ אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ וּמַשְׁמִיעַ קוֹלוֹת אֲשֶׁר יַחֲרִידוּ כָּל חַי וְיַרְעִישׁוּ הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת! וַיַּשְׁכִּיחוּ אֵת

הָרְשָׁעִים הַמַּשְׁחִיתִים אֶת דַּרְכָּם וְאֹמְרִים אֵין אֱלֹהִים אֲכָל הַמַּשְׂכִּילִים יַזְהִירוּ כְּזֹהַר הָרָקִיעַ וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים כַּכּוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד·

§. 29.

אִישׁ אֶחָד וְרַחְיָה שְׁמוֹ הִתְגַּדֵּל וְהִתְעַשֵּׁר לְעֵינֵי הָעָם: וַיִּתְהַנֵּן עָנִי אֶחָד מִקְּרוֹבָיו לְפָנָיו לֵאמֹר· כָּל אֲשֶׁר לִי אָבָדְתִּי· עֲזוֹר לִי וּמִבְּשָׂרְךָ אַל תִּתְעַלֵּם: וַיַּעַן וַרְחְיָה וַיֹּאמֶר עַתָּה אֶתְרַחֵץ וְאֶתְנַלַּח וְאֵין לִי עֵת· מָחָר אֶתֵּן: לְמָחָר הִתְפַּלֵּל אֵלָיו הֶעָנִי כְּאֶתְמוֹל· וַיֹּאמֶר אֵלָיו וַרְחְיָה מִשְׁתּוֹמֵם אֲנִי עָלֶיךָ כִּי בָאתָ עַתָּה· הֲלֹא תִרְאֶה כִּי אֲנָשִׁים גְּדוֹלִים עַתָּה מִתְעַנְּגִים אֶצְלִי· לֵךְ וְשׁוּב לְמָחָר: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי שָׁב הֶעָנִי לְבֵית וַרְחְיָה· וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ כִּי בָרַח וְהִתְעַלֵּם כִּי לֹא הָיָה לוֹ לְשַׁלֵּם חוֹבוֹתָיו- וְהֶעָנִי שָׁב לְבֵיתוֹ וַיִּקְרָא: עַל זֹאת אָמַר הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה: יֵשׁ מִתְעַשֵּׁר וְאֵין לוֹ: יֵשׁ מִתְרוֹשֵׁשׁ וְהוֹן רָב·

§. 29.

כַּאֲשֶׁר הִגִּידוּ בְּנֵי יַעֲקֹב לַאֲבִיהֶם כִּי עוֹד יוֹסֵף בְּנוֹ חַי וַיַּקְהֵ אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ וַיִּסַּע לְמִצְרַיִם וְיוֹסֵף הָלַךְ לִקְרַאת אָבִיו וַיִּפֹּל עַל צַוָּארָיו וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיֵּצֵג אֶת אָבִיו וְאֶת אֶחָיו לִפְנֵי פַּרְעֹה: וַיֹּגֶד יַעֲקֹב לְפַרְעֹה כַּמָּה שְׁנֵי חַיָּיו אֲשֶׁר לֹא הִשִּׂיגוּ אֶת שְׁנֵי חַיֵּי אֲבוֹתָיו: וַיִּתֵּן יוֹסֵף לְאָבִיו וְלְאֶחָיו אֶת אֶרֶץ גֹּשֶׁן כַּאֲשֶׁר הִגִּיד פַּרְעֹה·

§. 30.

יָמִים רַבִּים לֹא אָבָה פַּרְעֹה לְשַׁלֵּחַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו עֲבָדָיו לֵאמֹר הֲלֹא תֹאבַד מִצְרַיִם אִם לֹא תְשַׁלַּח אוֹתָם· וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֵל מֹשֶׁה לְכוּ וַעַבְדוּ אֶת אֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר תֹּאבוּ: וַיֵּלְכוּ וַיֹּאפוּ אֶת הַבָּצֵק בַּדֶּרֶךְ עֻגוֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ· עַל כֵּן יֹאכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחַג הַפֶּסַח מַצּוֹת עַד הַיּוֹם הַזֶּה: יְשַׁעְיָה הַנָּבִיא אָמַר אִם תֹּאבוּ וּשְׁמַעְתֶּם טוּב הָאָרֶץ תֹּאכֵלוּ וְאִם לֹא תֹאבוּ בַּחֶרֶב תֹּאכֵלוּ: וְכַאֲשֶׁר לֹא אָבוּ

לִשְׁמוֹעַ בְּקוֹל אֱלֹהִים וַיֹּאכַל אוֹתָם הַחֶרֶב וַיֹּאבְדוּ אֶת אַרְצָם ·

§. 31.

פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם יָדַע כִּי רַק שִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִצְרַיִם וְהִנֵּה נוֹסְפוּ מְאֹד מְאֹד וַיִּירָא אִם תִּקְרָאֶנָה מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם יִשְׂרָאֵל עַל שׂוֹנְאָיו · וַיַּעַץ עִם עַמּוֹ לְיַסֵּר אֶת יִשְׂרָאֵל וְלִירוֹת אֶת הַבָּנִים אֲשֶׁר יִוָּלְדוּ בַּמַּיִם · אַךְ יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בֵּאלֹהִים וְהוּא הֵטִיב לָהֶם כִּי הַמְיַלְּדוֹת יָרְאוּ אֱלֹהִים וְהֶחֱיוּ אֶת דַּרְכֵּיהֶן וְהוֹתִירוּ הַיְלָדִים בַּחַיִּים וּבַדָּבָר אֲשֶׁר יָזְמוּ הַמִּצְרִים לְהָרַע אֶת יִשְׂרָאֵל · נוֹשַׁע · כִּי בַּאֲשֶׁר צִוָּה פַּרְעֹה כָּל הַבֵּן הַיִּלּוֹד בַּמַּיִם תַּשְׁלִיכוּ · נוֹלַד לְיוֹכֶבֶד בֵּן וְלֹא יָכְלָה הַצְּפִינוֹ וַתַּנִּיחֵהוּ בַּתֵּבָה וַתּוֹרֶד אוֹתָהּ בַּמַּיִם · וַאֲחוֹתוֹ מִרְיָם אָמְרָה לֹא אִיעָף וְלֹא אִישָׁן עַד אֵדַע אִם יוֹשִׁיעַ אֱלֹהִים אוֹתוֹ ·

§. 34.

בַּאֲשֶׁר הֵאִיר הַשַּׁחַר. הֵעִיר אוֹתִי אָבִי מִשְׁנָתִי לֵאמֹר: עוּרָה עוּרָה לָמָּה תִישַׁן? הִנֵּה אָחִיךָ כְּבַר קָם מִמִּטָּתוֹ: וַאֲחוֹתְךָ כְּבַר לָשָׁה עֻגוֹת. וְכָל גֶּרֵי בֵּית קָמִים. וְרַק אַתָּה תָּנוּחַ עוֹד עַל מִשְׁכָּבְךָ. כִּי נָע וָנָד אַתָּה כָּל הַיּוֹם. וּמִן הַבֹּקֶר עַד הָעֶרֶב תָּשׁוּט בָּעִיר וְתָלִין עִם לֵצִים. מִי יִתֵּן כִּי תָשִׂים אֶל לִבְּךָ. כִּי בּוֹז יָבוֹז לְנַעַר אֲשֶׁר בּוֹשֵׁשׁ כָּל בֹּקֶר לָקוּם. וַאֲשֶׁר אִם קָם יָשׁוּב לְהִתְלוֹצֵץ עִם רֵקִים וְלֵצִים. וְלֹא יָמוּשׁ מִבֵּיתָם: וְהֵשַׁבְתִּי אֶל אָבִי. הֲרִימוֹתִי יָדִי אֶל אֱלֹהִים אִם אָרוּץ עוֹד עִם הַלֵּצִים כִּי בִין אָבִין כִּי כֵן הִכַּרְתָּ. עַל כֵּן אָסוּר מִדַּרְכָּם וּבוֹשׁ אָבוֹשׁ מֵהִתְרוֹעֵעַ עוֹד עִמָּהֶם. וְגַם מֵהַיּוֹם וְהָלְאָה אָחִישׁ וְאָקוּם בְּכָל בֹּקֶר מִמִּטָּתִי.

§. 35.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא הַבּוֹרֵא אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ· וַיִּבְרָא אֶת הָאוֹר וְאַחֲרֵי כֵן נִבְרָא הָרָקִיעַ וַיִּקְרָא לָרָקִיעַ שָׁמַיִם, אַחֲרֵי כֵן נִבְרְאוּ הַמַּיִם וְהַצְּמָחִים, הַשֶּׁמֶשׁ הַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים, הַדָּגִים וְהַבְּהֵמוֹת וְהָאָדָם· וְהָאָדָם וְחַוָּה חָטְאוּ וַיִּתְהַבְּאוּ, כִּי לֹא זָכְרוּ כִּי כְּבוֹד אֱלֹהִים מָלֵא כָל הָאָרֶץ, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם לֵאמֹר אַיֶּכָּה? וַיֹּאמֶר הָאָדָם יָרֵאתִי וָאֶחְבָּא, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לֹא אֶשָּׂא לְפִשְׁעֶיךָ·

§. 36.

אִם יִגָּלֶה לְךָ אִישׁ הַסּוֹד אֲשֶׁר גִּלָּה לוֹ רֵעֵהוּ, גָּלוּי הוּא כִּי יִגָּלֶה גַּם אֶת הַסּוֹד אֲשֶׁר אַתָּה תְּגַלֶּה לוֹ, כִּי כַּאֲשֶׁר, לֹא כִסָּה הַדָּבָר אֲשֶׁר גִּלָּה לוֹ הָאַחֵר, כֵּן לֹא יְכַסֶּה דְּבָרְךָ, עַל כֵּן אִם תִּרְצֶה לְגַלּוֹת לְאִישׁ דָּבָר, נַסֵּהוּ בַּתְּחִלָּה, וְאִם כֹּה תַּעֲשֶׂה בְּכָל דָּבָר, וְתִכֵּן כֹּה וָכֹה אִם לֹא תִּהְיֶה רָעָה מֵהַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה· אָז טוֹב לְךָ:

§. 37.

אַחֲרֵי אֲשֶׁר הֵסֵב הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶת פָּנָיו מֵהַמִּלְחָמוֹת אֲשֶׁר סָבְבוּהוּ עַד חֵנָה, עָשָׂה

מִשְׁתֵּה לְכָל הַשָּׂרִים אֲשֶׁר לוֹ וּלְכָל הָעָם אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה, וְהַמְסֻבִּים אֲשֶׁר סַבּוּ אֶת הַשֻּׁלְחָן מְסֻבִּים בִּכְלֵי כֶסֶף וְזָהָב וּבְכָל כָּבוֹד וְיָקָר, וַיַּסֵּב הַמֶּלֶךְ אֶת פָּנָיו וַיֹּאמֶר לְשִׁבְעַת הַשָּׂרִים הַסֹּבְבִים תָּמִיד אֶת הַמֶּלֶךְ, לְהָסֵב גַּם אֶת וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לִפְנֵי הַשָּׂרִים וְהָעָם, וַתְּמָאֵן הַמַּלְכָּה וְלֹא הֵסֵבָה אֶת לִבָּהּ אֶל דְּבַר הַמֶּלֶךְ, וַיֹּאמֶר אֶחָד מֵהַשָּׂרִים אֲשֶׁר הֵסֵב הַמֶּלֶךְ אֶת שְׁמוֹ מֻמְכָן, הַמַּלְכָּה וַשְׁתִּי סָבָה כִּי כָל הַנָּשִׁים תִּסְבֶּנָה אֶת לִבָּן מִבַּעֲלֵיהֶן, עַל כֵּן דְּבַר הַמֶּלֶךְ יִסֹּבֵב בְּכָל עִיר וָעִיר, כִּי יָסֵב הַמֶּלֶךְ אֶת הַמַּלְכוּת מִוַּשְׁתִּי לְאִשָּׁה אֲחֶרֶת הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה, וְאִם יִשָּׁמַע כִּי נָסְבָה הַמַּלְכוּת מֵהַמַּלְכָּה עַל כִּי לֹא הֵסֵבָה כָּבוֹד לְבַעְלָהּ, אָז כָּל הַנָּשִׁים תִּסְבֶּנָה יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמִגָּדוֹל וְעַד קָטָן.

ברוך השם צפת י"א אייר ה'תר ל פ ק

אהובי!

מכתבך הנחמד מיום ג' י"א ניסן קבלתי, וראיתי מתוכו כי מאהבתך שאהבת אתי תוכירני בברית האהבה אשר עוה היתה בנינו, וגם כי דרש דרשת תמיד בשלומי וטובי. והנה האמת אגיד כי גם אנכי לא שכחתיך, וכלתה נפשי תמיד לדעת את מעמדך, אך לא ידעתי איה אתה ואת מי אשאל עליך. על כן אל תקצוף עלי אם לא כתבתי לך עד הנה. ומת ששמעת כי שלום וטוב לי, ברוך השם כיו אמת הוא, ואודה לאלהים כי הפיל הבלי נעימים ויש לי בית גדול ויפה ורעים אהובים ונאמנים, ובתוכם אוהבים דבקים מאח. גם אבותי היושבים עמי טוב הלקם ונעים גורלם. והנה אם גם אתה תבשרני בשורות טובות ממך ותשמיעני כי מצאת את שאהבה נפשך, אז ישמח לבי גם אני. אך אם אתה לו שמעני ותבא אלי, ותשב אתי חדשים אחדים ונתעלם באהבים! על זאת יקוה רעך ואוהבך החפץ בטובתך כל הימים נתנאל בן צוער

Addition aux remarques de la page 10.

Pour l'intelligence du tableau qui se trouve page 9, on peut, pour la formation du נסמך, s'en tenir à la règle suivante, qui est presque générale; savoir :

Si la seconde voyelle est longue, la première, si c'est קמץ, פתח ou צירי est changée en שוא; et la seconde, si c'est une des mêmes voyelles longues, est changée en brève. Si la seconde voyelle est brève, le mot reste invariable; il en est de même le plus souvent des voyelles חירק, חולם et מלאפום.

VOCABULAIRE

DES MOTS CONTENUS DANS CETTE GRAMMAIRE.

א

אָב, *masc.*, père.

אָבוֹת, *pl.*, aïeux.

אָבַד, perdre (se).

אִבֵּד, perdre quelqu'un.

אבה, vouloir.

אֵבוּס, crèche.

אָבִיב, mois où les orges mûrissent.

אֲבָל, mais.

אֶבֶן, *f.*, pierre.

אֱגוֹז, noix.

אִגֶּרֶת, *f.*, lettre.

אָדָם, homme.

אֲדָמָה, *f.*, terre.

אהב, aimer.

אַהֲבָה, *f.*, amour.

אֹהֶל, tente.

אוֹ, ou.

אַחֲרוֹן, dernier.

אוֹיֵב, ennemi.

אוּלָם, or, cependant.

אוֹר, lumière.

אוֹר, éclairer.

אָז, alors.

אָח, frère.

אֲחִים, *pl.*, parens.

אֲחָדִים, quelques-uns.

אָחוֹת, sœur.

אַחַר, אַחֲרֵי, אַחֵר } après; un autre; autrement.

אַיֵּה, où?

אַיֶּכָּה, où es-tu?

אֵין, non, cela n'est pas.

אֵינֶנּוּ, il n'est pas là.
אִישׁ, homme.
אֲנָשִׁים, *pl.*, hommes.
אִישָׁה, femme.
נָשִׁים, *pl.*, femmes.
אַךְ, cependant.
אָכַל, manger.
אִכָּר, laboureur.
אַל, non, ne pas.
אֶל, à.
אֱלֹהִים, Dieu.
אֵם, mère.
אִם, si. כִּי אִם, seulement.
אִם — אִם, ou — ou.
אַמִּיץ, *adj.*, fort, valeureux.
אמר, dire.
אֶמֶשׁ, hier.
אֱמֶת, vrai, vérité.
אַף, colère.
אַפַּיִם, *pl.*, faces.
אָנָה, où?
אפה, cuire.
אֵצֶל, à côté.
אֹרֶךְ, long, רוח — longanime.
אֲרוּכִּים, *pl.*, longs.
אֹרֶךְ, longueur.
אֶרֶץ, *c.*, pays, terre.
אֲשֶׁר, qui, lequel.
אֶשָּׁה, *comme* אִישָׁה.
אֶתְמוֹל, hier.

ב

בְּ, *comme préposition, quelquefois avec* שׁוּא, *quelquefois avec* פתח *et quelquefois avec* חיריק, en, dedans, sur, avec, par.
בְּאֵר, puits.
בִּגְלַל, à cause.
בָּדַל, séparer.
בְּהֵמָה, bétail.
בָּהַל, s'effrayer.
בּוֹא, venir.
בּוּז, mépriser.
בּוֹרֵא, créateur.
בּוֹשׁ, être honteux.
בָּשַׁשׁ, tarder.
בָּחוֹר, choisir.
בִּטָּחוֹן, foi, confiance.
בִּין, comprendre.
בֵּין, entre.
בִּירָה, résidence.
בַּיִת, maison.

בְּכוֹר, premier-né.
בְּכוֹרָה, *f.*, droit d'ainesse.
בִּכּוּרִים, prémices.
בְּלִיַּעַל, mauvais sujet.
בֵּן, fils.
בָּנָה, bâtir.
בִּנְיָן, batiment.
בַּעֲבוּר, à cause.
בַּעַל, époux.
בָּצִיר, vendanges.
בֶּצַע, gain illicite, profit.
בָּצֵק, pâte.
בָּקָר, bête à corne.
בֹּקֶר, matin.
בִּקֵּשׁ, chercher.
בָּרָא, créer.
בָּרַח, se sauver.
בְּרִית, alliance.
בָּרַךְ, louer.
בְּרָכָה, bénédiction.
בְּשׂוֹרָה, nouvelle.
בָּשָׂר, viande.
בִּשֵּׂר, annoncer.
בְּנוֹת בַּת, fille, filles.

ג

גָּאָה, s'élever.
גֵּאֶה, arrogant, élevé.
גָּאַל, délivrer.
גְּבוּרָה, *f.*, force.
גִּבּוֹר, héros, fort.
גֶּבַע, éminence.
גָּדוֹל, grand.
גָּדַל, grandir.
גּוּר, demeurer.
גּוֹרָל, sort.
גִּלֵּחַ, se raser.
גַּל, tas.
גָּלוּת, captivité.
גַּם, aussi.
גָּמוּר, achevé.
גַּן, jardin.
גָּרוֹן, gosier.
גָּרַע, diminuer.
גֵּרֵשׁ, répudier.

ד

דֹּב, ours.
דָּבַק, s'attacher.
דִּבֵּר, parler.
דָּבָר, parole, chose.

דָּג, poisson.
דּוּדָאִים, violettes.
דּוֹר, génération.
דָּם, sang.
דַּעַת, connaissance.
דֶּרֶךְ, c., chemin.
הַדְרִיךְ, conduire.
דרש, demander.
דַּת, loi.

ה

הוֹן, richesse.
היה, être.
הָלְאָה, loin.
הלך, aller.
הֲלוֹם, ici.
הִנֵּה, voilà.
הֵנָּה, ici, là.
הַר, montagne.
הַרְבָּה, augmenter.
הרג, tuer.

ו

וָעֶד, toujours.

ז

זֶבַח, sacrifice.
זָהָב, or.
זֹהַר, splendeur.
זוב, couler, dégoutter
זִיעָה, sueur.
זכר, se souvenir.
זְמַן, temps.
זעף, être mécontent.

ח

הבא, cacher.
חֶבֶל, sort, corde.
חַג, fête.
חֹדֶשׁ, mois.
חֶדֶר, appartement.
חוֹב, dette, devoir.
חוֹתֵן, beau-père.
חָזַק, se fortifier.
חטא, pécher.
חֵטְא, péché.
חַי, vivant.
חַי, le vivant.
חַיָּה, animal.
חַיִּים, la vie.
חַיִל, bravoure.
חִישׁ, se hâter.
חָכָם, sage.
חֵלֶב, suif.
חֲלוֹם, songe, rêve.
חֲלִילָה, loin de.
חָלָל, tué.
חֵלֶק, part.
חֲלָקוֹת, flatteries.
חֶמְאָה, beurre.
חֲמוֹר, âne.
המל, avoir pitié.
המץ, fermenter.
חֵן, faveur, grâce.
חָנַן, prier.
חֶסֶד, grâce.
חֶרֶב, glaive.
חרב, détruire.
חרד, trembler.
חפץ, vouloir.
חָשַׁב, penser.
חָשַׁךְ, s'obscurcir.

ט

טבח, abattre.
טבע, engloutir.
טָהֵר, purifier.

טוּב, le meilleur.
טוֹב, bon.
טָמֵא, souiller.
טמן, cacher.

י

יַבֵּשָׁה, ce qui est sec.
יָד, c., main.
ידה, d'où; הוֹדָה [remercier.
יָדַע, savoir.
יוֹם, jour; הַיּוֹם, [aujourd'ui.
יוֹעֵל, ce qui sert.
יוֹעֵץ, conseiller.
יַחַד, ensemble.
יטב, d'où הֵיטִיב, [faire bien.
יכל, pouvoir.
יֶלֶד, enfant.
ילד, d'où הוֹלִיד,
יָלוּד, né.
יָם, mer.
ינח, d'où הֵנִיחַ, [mettre.
יסף, d'où הוֹסִיף, [ajouter.
יַסַּר, punir.
יעף, fatiguer.
יעץ, conseiller, ar- [rêter.
יָפֶה, beau.
יַצַּג, placer.
יְקָר, dignité, pompe.
ירא, craindre.
ירד, d'où הוֹרִיד, [descendre.
ירה, lancer.
יָרֵחַ, lune.
יֶרֶק, végétation.
יְרֻשָּׁה, héritage.
ירש, hériter.
יֵשׁ, un tel, il y a.
יָשַׁב, demeurer.
ישן, dormir.
ישע, d'où הוֹשִׁיעַ, [secourir.
יָשָׁר, juste.
יתר, d'où הוֹתִיר, [laisser de reste.

כ

כַּאֲשֶׁר, comme.
כבד, d'où הִכְבִּיד, [endurcir.
כָּבוֹד, honneur.
כָּבֵד, lourd.
כְּבָר, depuis long- [temps.
כֹּה, ainsi, ici, là.
כֹּהֵן, prêtre.
כּוֹכָב, astre.
כָּזָב, faux.
כִּי, car, quand, que.
כֹּל, כָּל, tout.
כָּלָה, détruire.
כלה, désirer.
כְּלִי, vase.
כַּמָּה, combien.
כֵּן, ainsi, juste.
עַל כֵּן, c'est pour- [quoi.
כִּנָּה, nommer.
כִּסָּה, couvrir.
כְּסִיל, fou.
כֶּסֶף, argent.
כַּעַס, colère.
כִּפֶּר, expier, par- [donner.
כִּפּוּרִים, expiation.
כֶּרֶם, vigne.
כרת, couper, dé- [truire.
כֶּשֶׂב, agneau.
כתב, écrire.

ל

לֹא, non ; הֲלֹא, n'est-ce pas ?
לֵב, לֵבָב, *f.*, cœur.
לבש, vêtir.
לוּ, plût-à-Dieu !
לוּן *ou* לִין, passer la [nuit, s'arrêter.
לוּץ, se moquer.
לוּשׁ, pétrir.
לחם, *d'où* הִלָּחֵם, [combattre.
לַיְלָה, *m.*, nuit.
לכד, s'emparer.
למד, apprendre.
לִמֵּד, enseigner.
לָמָּה, pourquoi ?
לְפָנַי, devant moi.
לְפָנִים, autrefois.
לֵץ, moqueur.
לקח, prendre.
לקט, cueillir.
לִקְרַאת, à la ren- [contre.

מ

מְאֹד, très.
מֵאֵן, refuser.
מְאוּמָה, rien.
מַאֲכָל, objet à man- [ger.
מַבּוּל, déluge.
מִבְטָח, confiance.
מָגֵן, bouclier.
מִדְבָּר, désert.
מִדָּה, qualité.
מַה, quoi ?
מוּשׁ, céder.
מָוֶת, mort.
מוּת, mourir.
מִזְבֵּחַ, autel.
מָחָר, demain.
מַחֲשָׁבָה, *f.*, pensée.
מִטָּה, lit, camp.
מִי, qui ?
מַיִם, eau.
מַכָּה, *f.* plaie.
מָכַר, vendre.
מִכְתָּב, écrit, épitre.
מלא, remplir.
מַלְאָךְ, ange.
מֶלַח, sel.
מַלָּח, nautonnier.
מִלְחָמָה, *f.*, guerre.
מְלֻטָּשׁ, aiguisé.
מלך, régner.
מֶלֶךְ, roi.
מַלְכָּה, reine.
מַלְכוּת, *f.*, règne.
מִן, de.
מְעַט, peu.
מִעֵט, diminuer.
מְעִים, *pl.*, intestins.
מַעֲמָד, état.
מַעֲשֶׂה, action.
מַצָּה, pain non levé.
מָצָא, trouver.
מַצֵּבָה, pierre mo- [numentale.
מָקוֹם, endroit.
מָקוֹר, fond.
מִקְנֶה, troupeau.
מַרְאֶה, vision, vue.
מְרֻבֶּה, plus.
מְרוּדִים, opprimé.
מוֹרַת רוּחַ, affliction
מָשַׁךְ, prendre.
מִשְׁכָּב, couche.
מָשַׁל, gouverner.
מִשְׁמָר, observance.

מִשְׁפָּחָה, famille.
מִשְׁפָּט, droit, jugement.
מְשַׂחֵק, jouant.
מִשְׁתֶּה, festin.
מַתָּנָה, présent.

נ

נֶאֱמָן, fidèle.
נָבוֹן, intelligent.
נִבְחָר, choisi.
נָבִיא, prophète.
נָבַע, ruisseler.
נֶגֶב, midi.
נֶגֶד, contre.
נָגַד (inus.) הִגִּיד dire
נָגַע, porter, occasionner des plaies.
נָגַף, tuer par la peste.
נָהָר, fleuve.
נוּד, (se) mouvoir.
נוּחַ, reposer.
נוֹלָד, né.
נוֹעַ, être en mouvement.
נוֹרָא, redoutable.
נַחַל, vallée.
נֶחְמָד, agréable.
נָחָשׁ, serpent.
נָכָה (inus.) הִכָּה, battre.
נֵס, signe, preuve.
נָסָה, éprouver.
נָסַע, partir.
נְעוּרִים, jeunesse.
נֶעֱזָב, abandonné.
נָעִים, agréable.
נַעַר, garçon.
נפל, tomber.
נִפְלָא, pl. —אוֹת, prodige.
נֶפֶשׁ, personne, vie.
נשׂא, porter, pardonner.
נָשַׂג, atteindre.
נָשִׂיא, prince.
נָשַׁק, embrasser.
נְתִיב, chemin.
נתן, donner.

ס

סָבַב, entourer, causer.
(הִסּוֹב) être détourné
סוֹבֵב, courir autour.
סוֹבֵב, camper autour
הָסֵב, faire entourer, tourner.
סָגַר, fermer.
סֹהַר, prison.
סוֹד, secret.
סוֹחֵר, marchand ambulant.
סוּס, cheval.
סוֹף, fin.
סוּר, quitter le bon chemin.
סַף, bassin.
סֵפֶר, livre, lettre.
סִפֵּר, raconter.
סָרִיס, eunuque.

ע

עָבַד, servir, travailler.
עֶבֶד, serviteur, domestique.
עֲבוֹדָה, travail.
עבר, transgresser.
עֲגָלָה, voiture.
עֻגָּה, gâteau.
עַד, jusqu'à.
עֵדֶר, troupeau.
עוֹד, encore.
עוֹל, joug.
עוֹלָם, éternel, monde

עָוֹן, c., péché.
עוֹנֶשׁ, amende, peine
עוֹר, éveiller, exci-
[ter.
עַז, fort.
עוֹב, abandonner.
עוֹר, secourir.
עַיִן, pl. עֵינַיִם, œil.
עִיר, ville.
עָלַם, cacher.
עֶלֶם, jeune homme.
הִתְעַלֵּם, abandonner.
עָלַץ, se réjouir.
עַם, peuple.
עִם, avec.
עֵמֶק, profondeur,
[vallée.
הִתְעַנֵּג, se réjouir.
עָנָה, répondre.
עָנָו, humble.
עָנִי, pauvre.
עָפָר, poussière.
עֵץ, arbre.
עֶצֶם, f., os; pl.
עַצְמוֹת.
עַצְמְךָ, toi-même.
עֶרֶב, soir.

עָרוּם, rusé.
עֵרוֹם, nu.
עָרַךְ, établir.
עָרַף, casser la nuque
עָשָׂה, faire.
עָשַׁר, être riche.
עֵת, c., temps.
עַתָּה, maintenant.

פ

פָּגַע, rencontrer.
פֶּה, bouche.
פּוֹעֵל, travaillant.
פָּלַח, labourer.
הִתְפַּלֵּל, prier.
פָּנָה, tourner.
פָּנִים, pl., face.
פָּעַל, agir.
פָּקַד, rappeler, com-
[mander.
הִפְקִיד, donner à
[garder.
פָּרַד, séparer.
פְּרִי, masc., fruit.
פֵּרוֹת
פֶּרֶךְ, dureté.
פָּשַׁע, faillir, com-
mettre un péché.
פֶּשַׁע, délit, péché.

פַּת, פִּתּוֹ, un mor-
ceau (de
pain).
פָּתַח, ouvrir.
פֶּתַח, entrée.

צ

צֹאן, bétail.
צַדִּיק, juste.
צְדָקָה, vertu.
צֶדֶק, droit.
צַוָּאר, cou.
צִוָּה, commander.
צָחַק, rire.
צָלַח, prospérer.
צֶמַח, plante.
צָעַק, crier.
צָפַן, cacher.
צִפּוֹר, oiseau.

ק

קָבַר, enterrer.
קָדוֹשׁ, saint.
קַדְרוּת, noir.
קִוָּה, espérer.
קוֹמָה, hauteur.
קוּם, se lever.
קָטוֹן, petit.

קָטַר, encenser.
קוֹל, *f.*, voix.
קָנָה, acheter.
קָצַף, se mettre en [colère.
קָצַר, court.
קָרָא, nommer, crier
קָרַב, approcher.
קָרְבָּן, sacrifice.
קָשַׁר, lier.

ר

רָאָה, voir.
רָאוּי, digne.
רֹאשׁ, tête.
רֵאשִׁית, commen- [cement.
רַב, beaucoup.
הִרְבָּה, augmenter.
רֶגֶל, pied.
רָדַף, poursuivre.
רוּחַ, *c.*, esprit.
רֹחַב, largeur.
רוּם, s'élever.
רֶחֶם, sein.
רוּץ, courir.
רַחֲמִים, miséri- [corde.
רחץ, se baigner. [se laver.
רָחוֹק, loin.
רֵיק, vide; רֵקִים, [vauriens.
רַךְ, tendre.
רָכַב, monter à che- [val.
רָכַשׁ, acquérir.
רַע, mal.
רוֹעַ, méchanceté.
הֵרִיעַ, agir mal.
רֹעֶה, berger.
רֵעֶה, prochain.
רָעַשׁ, trembler.
רָצָה, vouloir.
רַק, seulement.
רָקִיעַ, étendue.
רָשׁ, pauvre.
רָשָׁע, pécheur.
רָשַׁשׁ, agir pauvre- [ment.
רֶשֶׁת, filet.

ש

שָׁאַל, prêter.
שְׁאֵלָה, prêt, demande
שָׁאַר, rester.
הִשָּׁבַע, jurer.
שִׁבְעִים, soixante- [dix.
שבר, casser.
שבת, cesser.
שוּב, retourner.
שוּט, errer çà et là.
שׁוֹר, bœuf.
שָׁחַט, abattre.
שָׁחַת, corrompre.
שָׁכַח, oublier.
שֶׁכֶם, épaule.
שָׁכַן, demeurer.
שָׁלוֹם, bien-être.
שָׁלַח, envoyer.
שָׁלַם, payer.
שֵׁם, nom.
שְׁמוּעָה, récit.
שָׁמַיִם, *pl.*, ciel.
הִשְׁתּוֹמֵם, s'éton- [ner.
שְׁמָמָה, destruction.
שָׁמַע, écouter.
שֶׁמֶשׁ, *c.*, soleil.
שנה, changer, con- [trefaire.
שֵׁנָה, sommeil.
שָׁנָה, année; שָׁנִים

שַׁעַר, porte.
שָׁפַט, juger.
שָׁפַךְ, verser, répandre.
שָׁקַל, peser.
שֶׁקֶר, mensonge.

ש

שָׂב, vieillard.
שָׂדֶה, *f.*, champ.
שֶׂה, agneau.
שׂוֹם, mettre; אֶלֶלֶב prendre à cœur.
שׂוֹנֵא, ennemi.
שָׂכַל, agir sagement.
שָׂכָר, récompense.
שָׂמַח, se réjouir.
שָׂנוּא, haï.
שָׂפָה, lèvre.
שַׂק, sac.
שַׂר, *pl.*, שָׂרִים, maître, prince.

ת

תָּאַב, demander, vouloir.
תֹּאַר, forme, qualité.
תָּוֶךְ, תּוֹךְ, milieu.
תֹּף, timbale.
תְּחִלָּה, commencement.
תַּחַת, sous.
תֵּבָה, arche, coffret.
תְּכוּנָה, conformation
תַּלְמִיד, élève, apôtre.
תָּם, complet, simple.
תָּמִיד, incessamment toujours.
תּוֹעֵבָה, horreur, ce qui est rejeté.
הִתְעַב, être rejeté.
תּוֹעֶה, égaré.
תִּפְאֶרֶת, gloire, magnificence.
תְּשׁוּבָה, pénitence.

FIN.

HAG 2010753

Digitized by Google

ERRATA.

Page	ligne	lisez
21,	3,	בְּבֵיתוֹ
»	4,	מְנַנּוֹ
»	6,	כְּנוּי הַשֵּׁ–
22,	5,	תִּקְטְלָנָה תִּקְטְלִי
»	6,	תִּקְטְלָנָה
24,	24,	תִּקַּטֵּל
25,	16,	מְבֹרָךְ מְבֻרָךְ
29,	15,	נ
32,	4,	נֶאֱכְלָה
»	7,	נֶאֱכְלוּ
»	21,	מָאֲכָלָה מַאֲכִילָה
»	23,	מָאֲכָלוֹת מַאֲכִילוֹת
33,	2,	תָּאָכְלִי
»	3,	הָאָכְלָה
»	5,	תָּאָכְלוּ
»	6,	הָאָכְלוּ יָאָכְלוּ
»	12,	יֶחֱפָץ

Page	ligne	lisez
39,	29,	גָּלוּי
45,	3,	יִטֶּה
»	20,	תִּירָאֶנָּה
»	24,	תִּוָּרֵאי יָוָּרֵא
47,	20,	תִּהְיִי
»	21,	יִהְיֶה תִּהְיֶה נִהְיֶה
»	22,	תִּהְיוּ יִהְיוּ
»	23,	תִּהְיֶינָה
48,	2,	בַּפְּעָלִים
54,	16,	יִהְיֶה
55,	12,	הַבְּרָכָה
68,	10,	ומה
71,	3,	comme אִשָּׁה
»	4,	אִשָּׁה

Digitized by Google

NOVEMBRE 1841.

LE MAGASIN PITTORESQUE.

NEUVIEME ANNEE.

PUBLIE TOUS LES SAMEDIS ET TOUS LES MOIS.

TABLE DES ARTICLES CONTENUS DANS LES 4 LIVRAISONS DU MOIS DE NOVEMBRE.

N° 45.

Casin de Raphaël, près de la villa Borghèse, à Rome. 353
Maistre Pierre Pathelin, comédie du XVe siècle . . . 354
Correspondance de Bernoulli et de Leibnitz, sur les animaux des planètes. 359
Usage des miroirs dans la toilette. 360
Pêche au balancier 360

N° 46.

Portrait de madame Lebrun, peintre, d'après elle-même. 361
Les Sept Sages de la Grèce (2e article). — Solon. . . 362
Formes singulières des rochers (3e article.). 363
Du Pin maritime (2e et dernier article). — Aspect d'une forêt de pins. — Les résiniers, leurs mœurs, leur industrie. — Produits du pin. 366
Les Druses 367
Erreurs et préjugés. — Préjugés des auteurs anciens sur quelques animaux — Le pélican — Le phénix — Le griffon — Le chant du cygne. 373
Pensée de Catherine II 376
Étendard pris par Jeanne Hachette au siége de Beauvais, en 1472 376

N° 48.

Sir Joshua Reynolds 377
Signature en trois langues du prince Eugène de Savoie 378
Pensée de Vauvenargues 378
Études d'architecture en France, ou notions relatives à l'âge et au style des monuments élevés à différentes époques de notre histoire. — Moyen-âge : *Architecture civile* ; derniers exemples du style ogival. —